

Euroopan unionin virallinen lehti

C 111 E

48. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

11. toukokuuta 2005

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
2005/C 111 E/01	Neuvoston 20 päivänä joulukuuta 2004 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 14/2005 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi uimaveden laadun hallinnasta ja direktiivin 76/160/ETY kumoamisesta	1
2005/C 111 E/02	Neuvoston 22 päivänä joulukuuta 2004 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 15/2005 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen muuttamisesta siltä osin, mikä koskee ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä vastaavien jäsenvaltioiden yksiköiden pääsyä Schengenin tietojärjestelmään ⁽¹⁾	19
2005/C 111 E/03	Neuvoston 24 päivänä tammikuuta 2005 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 16/2005 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi moottoriajoneuvojen turvavöiden kiinnityspisteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/115/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾	23
2005/C 111 E/04	Neuvoston 24 päivänä tammikuuta 2005 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 17/2005 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi moottoriajoneuvojen turvavöitä ja turvajärjestelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 77/541/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾	28
2005/C 111 E/05	Neuvoston 24 päivänä tammikuuta 2005 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 18/2005 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi moottoriajoneuvoista istuinten, niiden kiinnityspisteiden ja pääntukien osalta annetun neuvoston direktiivin 74/408/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾	33

FI

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 20 päivänä joulukuuta 2004 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 14/2005

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/.../EY antamiseksi ... uimaveden laadun hallinnasta ja direktiivin 76/160/ETY kumoamisesta

(2005/C 111 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI ja EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto on määritellyt kestävästä kehitystä koskevan komission tiedonannon perusteella tavoitteita, joiden pohjalta tulevaa kehitystä olisi suunniteltava esimerkiksi luonnonvarojen ja kansanterveyden kaltaisilla ensisijaisilla alueilla.
- (2) Vesi on luonnonvara, jonka laatua olisi suojeltava, puolustettava ja hoidettava ja jonka niukkuus olisi otettava huomioon. Erityisesti pintavedet ovat uusiutuvia luonnonvaroja, joiden kapasiteetti selviytyä ihmistoiminnan haittavaikutuksista on rajallinen.
- (3) Yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteena olisi oltava korkea suojelun taso, ja sen olisi myötävaikutettava ympäristön laadun säilyttämistä, suojelemista ja parantamista.

⁽¹⁾ EUVL C 220, 16.9.2003, s. 39.⁽²⁾ EUVL C 244, 10.10.2003, s. 31.⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 21. lokakuuta 2003 (EUVL C 82 E, 1.4.2004, s. 115), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 20 päivänä joulukuuta 2004, ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

mista sekä ihmisten terveyden suojelua koskevien tavoitteiden saavuttamiseen.

- (4) Komissio antoi joulukuussa 2000 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon uuden uimavesipolitiikan laatimisesta ja aloitti kaikkien niiden tahojen laajan kuulemisen, joiden etu on kysymyksessä ja joita asia koskee. Tämä kuuleminen osoitti ennen kaikkea, että uuden direktiivin laatimista viimeisimmän tieteellisen näytön perusteella ja kiinnittäen erityistä huomiota kansalaisten aiempaa laajempaan osallistumiseen tuettiin yleisesti.

- (5) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽⁴⁾ sitoudutaan varmistamaan uimavesien suojelun korkea taso muun muassa tarkistamalla uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annettua direktiiviä 76/160/ETY ⁽⁵⁾.

- (6) Perustamissopimuksen mukaisesti yhteisö ottaa ympäristöpolitiikkaansa valmistellessaan huomioon muun muassa saatavilla olevat tieteelliset ja tekniset tiedot. Tässä direktiivissä olisi hyödynnettävä tieteellistä näyttöä, jotta mikrobiologisten terveysriskien arvioinnissa käytettäisiin kaikkein luotettavimpia osoitinmuuttujia ja jotta saavutettaisiin suojelun korkea taso. Olisi tehtävä kiireellisesti epidemiologisia lisätutkimuksia erityisesti makeassa vedessä uimiseen liittyvistä terveysriskeistä.

⁽⁴⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL L 31, 5.2.1976, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

- (7) Jotta voimavaroja käytettäisiin tehokkaammin ja viisaammin, tämä direktiivi on koordinoitava tiiviisti yhteisön muun vesilainsäädännön, kuten yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY⁽¹⁾, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁽²⁾ ja yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽³⁾ kanssa.
- (8) Sidosryhmille olisi annettava asianmukaista tietoa suunnitelluista toimenpiteistä ja täytäntöönpanossa tapahtuneesta edistymisestä. Yleisön olisi saatava hyvissä ajoin asianmukaista tietoa uimaveden laadun seurannan tuloksista ja riskinhallintatoimenpiteistä terveystarpeiden estämiseksi erityisesti ennustettavissa olevan lyhytkestoisesta pilaantumisen tai epätavallisen tilanteen ollessa kyseessä. Tässä olisi käytettävä uusia tekniikoita, joiden avulla yleisölle voidaan tiedottaa tehokkaasti ja vertailukelpoisella tavalla koko yhteisön uimavesistä.
- (9) Seurantatarkoituksiin on sovellettava yhdenmukaistettuja analyysimenetelmiä ja käytäntöjä. Realistisen luokituksen mahdollistamiseksi uimavesiä on seurattava ja niiden laatua arvioitava pitkän ajanjakson kuluessa.
- (10) Vaatimustenmukaisuuden olisi perustuttava asianmukaisiin hallintatoimenpiteisiin ja laadunvarmistukseen, ei ainoastaan mittauksiin ja laskentaan. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista ottaa käyttöön uimavesiprofiilien järjestelmä, jonka avulla voidaan parantaa riskien ymmärtämistä ja näin luoda perusta hallintatoimenpiteille. Samalla olisi kiinnitettävä erityistä huomiota laatuvaatimusten täyttymiseen ja johdonmukaiseen siirtymiseen direktiivistä 76/160/ETY uuteen direktiiviin.
- (11) Yhteisö allekirjoitti 25 päivänä kesäkuuta 1998 tiedon saannista, kansalaisten osallistumisoikeudesta sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksen (Århusin yleissopimus). Yhteisön säännöstöä olisi mukautettava asianmukaisesti kyseisen yleissopimuksen kanssa ennen kuin yhteisö ratifioi sopimuksen. Näin ollen tässä direktiivissä on oltava säännökset tiedon saatavuudesta ja yleisön osallistumisesta direktiivin täytäntöönpanoon.
- (12) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita eli saavuttaa jäsenvaltioiden yhteisin normein koko yhteisössä uimaveden hyvä laatu ja suojelun korkea taso, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (13) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (14) Uimaveden laatua koskevien yhteisön toimenpiteiden jatkuva merkitys käy selväksi kunkin uintikauden aikana, koska toimenpiteillä suojellaan kansalaisia sekä satunnaispäästöistä aiheutuvalta että pitkäaikaiselta veden pilaantumiselta yhteisön uimarannoilla tai niiden lähellä. Uimaveden laatu on yleisesti ottaen parantunut huomattavasti direktiivin 76/160/ETY voimaantulon jälkeen. Kyseinen direktiivi kuvastaa kuitenkin 1970-luvun alussa käytettävissä olleita tietoja ja kokemuksia. Uimaveden käytön muodot samoin kuin tieteellisen ja teknisen tietämyksen taso ovat sittemmin muuttuneet. Siksi kyseinen direktiivi olisi kumottava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

ILUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä säädetään:

- uimaveden laadun seurannasta ja luokituksista;
- uimaveden laadun hallinnasta; ja
- uimaveden laatua koskevasta tiedottamisesta yleisölle.

2. Tämän direktiivin tarkoituksena on ympäristön laadun säilyttäminen, suojeleminen ja parantaminen sekä ihmisten terveyden suojeleminen täydentämällä direktiiviä 2000/60/EY.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽³⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä (EY) N:o 2455/2001 (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

3. Tätä direktiiviä sovelletaan mihin tahansa pintaveden osaan, jossa toimivaltainen viranomainen odottaa huomattavan määrän ihmisiä uivan ja jossa uimista tämä viranomainen ei ole pysyvästi kieltänyt tai antanut pysyvää ohjetta, jonka mukaan uiminen ei ole suositeltavaa, jäljempänä 'uimavesi'. Sitä ei sovelleta:

- a) uima- ja porealtaisiin;
- b) rajattuun vesitilaan, jota on tarkoitus käsitellä tai jota käytetään hoitotarkoituksiin; eikä
- c) keinotekoisesti aikaansaatua rajattuun vesitilaan, joka on erotettu pinta- ja pohjavedestä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä käytetään seuraavia määritelmiä:

- 1) Ilmaisulla 'pintavesi', 'pohjavesi', 'sisämaan vesi', 'jokisuiden vaihettumisalueet', 'rannikkovesi' ja 'vesistöalue' on sama merkitys kuin direktiivissä 2000/60/EY.
- 2) 'Toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan viranomaista tai viranomaisia, jonka tai jotka jäsenvaltio on nimennyt huolehtimaan tämän direktiivin vaatimusten noudattamisesta, tai muuta viranomaista tai elintä, jolle tämä tehtävä on annettu.
- 3) Sanalla 'pysyvä' tarkoitetaan uintikiellon tai ohjeen, jonka mukaan uiminen ei ole suositeltavaa, yhteydessä vähintään yhtä kokonaista uintikautta.
- 4) 'Huomattavalla määrällä' tarkoitetaan uimareista puhuttaessa määrää, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo olevan huomattava ottaen erityisesti huomioon aikaisemmat kehityssuuntaukset tai käytettävissä oleva infrastruktuuri tai käytettävissä olevat tilat tai muut uinnin edistämiseksi toteutetut toimenpiteet.
- 5) 'Pilaantumisen' tarkoitetaan sellaisten mikrobiologisen saastumisen tai muiden organismien tai jätteiden esiintymistä, jotka vaikuttavat veden laatuun ja aiheuttavat uima-erien terveydelle 8 ja 9 artiklassa ja liitteessä I olevassa A sarakkeessa tarkoitettuja riskejä.
- 6) 'Uintikaudella' tarkoitetaan kautta, jonka aikana on odotettavissa huomattava määrä uimareita.
- 7) 'Hallintatoimenpiteillä' tarkoitetaan seuraavia uimavettä koskevia toimenpiteitä:
 - a) uimavesiprofiilin laatiminen ja ylläpitäminen;
 - b) seurantakalenterin laatiminen;
 - c) uimaveden seuranta;
 - d) uimaveden laadun arviointi;
 - e) uimaveden luokitus;
 - f) niiden pilaantumisen syiden määrittäminen ja arviointi, jotka saattavat vaikuttaa uimavesiin ja heikentää uima-erien terveyttä;
 - g) tiedottaminen yleisölle;
 - h) toimenpiteiden toteuttaminen sen ehkäisemiseksi, että uimarit altistuisivat veden pilaantumiselle;
 - i) toimenpiteiden toteuttaminen pilaantumisriskin vähentämiseksi.
- 8) 'Lyhytkestoisella pilaantumisen' tarkoitetaan liitteessä I olevassa A sarakkeessa tarkoitettua mikrobiologista saastumista, jolla on selvästi tunnistettavat syyt ja jonka ei yleensä odoteta vaikuttavan uimaveden laatuun kauemmin kuin arviolta 72 tunnin ajan ja jonka osalta toimivaltainen viranomainen on vahvistanut ennakointi- ja käsittelymenettelyt liitteessä II esitetyn mukaisesti.
- 9) 'Epätavanomaisella tilanteella' tarkoitetaan tapahtumaa tai tapahtumasarjaa, joka vaikuttaa uimaveden laatuun kyseisellä paikalla ja joka ei todennäköisesti satu keskimäärin useammin kuin kerran neljässä vuodessa.
- 10) 'Uimaveden laatua koskevilla tiedoilla' tarkoitetaan tietoja, jotka on saatu 3 artiklan mukaisesti.
- 11) 'Uimaveden laadun arvioinnilla' tarkoitetaan uimaveden laadun arviointiprosessia, jossa käytetään liitteessä II kuvattua arviointimenetelmää.
- 12) 'Syanobakteerien nopealla lisääntymisellä' tarkoitetaan syanobakteerien kasautumista kukintona, kettona tai vaahdona.
- 13) Ilmaisulla 'yleisö, jota asia koskee' on sama merkitys kuin tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/ETY⁽¹⁾.

II LUKU

UIMAVEDEN LAATU JA HALLINTA

3 artikla

Seuranta

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä vuosittain kaikki uimavedet ja määriteltävä uintikauden pituus. Niiden on tehtävä näin ensimmäisen kerran ennen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määräajan jälkeisen ensimmäisen uintikauden alkamista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä I olevassa A sarakkeessa esitettyjen muuttujien seuranta tapahtuu liitteen IV mukaisesti.

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

3. Seurantakohdan on sijaittava uimavedessä sellaisessa paikassa, jossa

a) on odotettavissa huomattava määrä uimareita; tai

b) uimavesiprofiilin mukaan on oletettavasti suurin pilaantumisriski.

4. Kaikille uimavesille on laadittava seurantakalenteri ennen kunkin uintikauden alkua, ensimmäisen kerran ennen kolmannen kokonaisen uintikauden alkua tämän direktiivin voimaantulon jälkeen. Seuranta on toteutettava viimeistään neljän päivän kuluessa seurantakalenterissa esitetyn päivän jälkeen.

5. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön liitteessä I olevassa A sarakkeessa esitettyjen muuttujien seurannan tämän direktiivin voimaantulon jälkeisenä ensimmäisenä kokonaisena uintikautena. Tässä tapauksessa seurannan on tapahduttava liitteessä IV esitetyllä tiheydellä. Kyseisen seurannan tuloksia voidaan käyttää 4 artiklan mukaisten uimaveden laatua koskevien tietojen keräämiseen. Heti kun jäsenvaltiot ottavat käyttöön seurannan tämän direktiivin mukaisesti, ne voivat lopettaa direktiivin 76/160/ETY liitteessä esitettyjen muuttujien seurannan.

6. Lyhytkestoisen pilaantumisen aikana otetut näytteet voidaan jättää ottamatta huomioon. Ne on korvattava liitteen IV mukaisesti otettavilla näytteillä.

7. Edellä 4 kohdassa tarkoitetun seurantakalenterin aikataulun noudattaminen voidaan epätavanomaisissa tilanteissa keskeyttää toistaiseksi. Aikatauluun palataan niin pian kuin se on mahdollista epätavanomaisen tilanteen päätyttyä. Uusia näytteitä on otettava niin pian kuin se on mahdollista epätavanomaisen tilanteen päätyttyä niiden näytteiden korvaamiseksi, jotka puuttuvat kyseisen tilanteen vuoksi.

8. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava seurantakalenterin noudattamisen väliaikaisista keskeytyksistä komissiolle ja selvitettävä keskeytyksen syyt. Niiden on toimitettava kyseiset ilmoitukset viimeistään 13 artiklassa säädetyn seuraavan vuosikertomuksen yhteydessä.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uimaveden laadun analysointi tapahtuu liitteessä I esitettyjen vertailumenetelmien ja liitteessä V vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia muiden menetelmien tai sääntöjen käytön, jos ne voivat osoittaa, että saadut tulokset vastaavat liitteessä I esitettyjä menetelmiä ja liitteessä V vahvistettuja sääntöjä käyttäen saatuja tuloksia. Jäsenvaltioiden, jotka sallivat tällaisten vastaavien menetelmien tai sääntöjen käytön, on

toimitettava komissiolle kaikki asiaankuuluvat tiedot käytetyistä menetelmistä ja säännöistä ja niiden vastaavuudesta.

4 artikla

Uimaveden laadun arviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uimaveden laatua koskevat tiedot kootaan liitteessä I olevassa A sarakkeessa esitettyjen muuttujien seurannan perusteella.

2. Uimaveden laadun arviointi on suoritettava:

a) kunkin uimaveden osalta;

b) kunkin uintikauden päätyttyä;

c) uimaveden laatua koskevien tietojen perusteella, jotka on koottu kyseiseltä ja kolmelta edelliseltä uintikaudelta; ja

d) liitteessä II vahvistetun menettelyn mukaisesti.

Jäsenvaltio voi kuitenkin päättää suorittaa uimaveden laatua koskevia arviointeja ainoastaan kolmelta edelliseltä uintikaudelta koottujen uimaveden laatua koskevien tietojen pohjalta. Jos se tekee tällaisen päätöksen, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle etukäteen. Sen on myös ilmoitettava komissiolle, jos se päättää myöhemmin palata neljän uintikauden perusteella tehtäviin arviointeihin. Jäsenvaltiot saavat muuttaa sovellettavaa arviointijaksoa enintään kerran joka viides vuosi.

3. Uimaveden laadun arviointeihin käytettävien uimavettä koskevien tietojen on käsitettävä aina vähintään 16 näytettä tai liitteessä IV olevassa 2 kohdassa tarkoitetuissa erityisolosuhteissa 12 näytettä.

4. Kuitenkin edellyttäen, että joko:

— 3 kohdan vaatimus täyttyy, tai

— arviointiin käytettävät uimavettä koskevat tiedot käsittävät vähintään 8 näytettä sellaisten uimavesien ollessa kyseessä, joilla uintikausi on enintään 8 viikkoa,

uimaveden laadun arviointi voidaan suorittaa sellaisten uimaveden laatua koskevien tietojen perusteella, jotka koskevat vähempää kuin neljää uintikautta, jos:

a) uimavesi on hiljattain määritetty uimavedeksi;

b) on tapahtunut muutoksia, jotka voivat todennäköisesti vaikuttaa uimaveden 5 artiklan mukaiseen luokitukseen, jolloin arviointi suoritetaan niiden veden laatua koskevien tietojen perusteella, jotka koostuvat pelkästään muutosten tapahtumisen jälkeen koottujen näytteiden tuloksista; tai

c) uimavesi on jo arvioitu direktiivin 76/160/ETY mukaisesti, jolloin on käytettävä vastaavia kyseisen direktiivin mukaisesti kerättyjä tietoja ja tätä varten direktiivin 76/160/ETY liitteen muuttujien 2 ja 3 on katsottava vastaavan tämän direktiivin liitteessä I olevassa A sarakkeessa olevia muuttujia 2 ja 1.

5. Jäsenvaltiot voivat jakaa alaryhmiin tai ryhmitellä yhteen nykyisiä uimavesiä uimaveden laadun arvioinnin perusteella. Ne voivat ryhmitellä nykyisiä uimavesiä samaan ryhmään ainoastaan, jos:

- a) uimavedet ovat vierekkäisiä;
- b) niiden arvioinnit ovat olleet samanlaiset neljänä edellisenä vuonna 2 ja 3 kohdan sekä 4 kohdan c alakohdan mukaisesti; ja
- c) niiden uimavesiprofiileissa on tunnistettu yhteisiä riskitekijöitä tai niiden puuttuminen.

5 artikla

Uimavesien luokitus ja laatu

1. Edellä olevan 4 artiklan mukaisen uimaveden laadun arvioinnin perusteella jäsenvaltioiden on luokiteltava uimavesi liitteessä II olevien perusteiden mukaisesti seuraavasti:

- a) "huono";
- b) "riittävä";
- c) "hyvä"; tai
- d) "erinomainen".

2. Ensimmäinen tämän direktiivin vaatimusten mukainen luokitus on saatava valmiiksi vuoden 2015 uintikauden päättyessä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vuoden 2015 uintikauden päättyessä kaikki uimavedet ovat laadultaan vähintään "riittäviä". Niiden on toteutettava tarkoituksenmukaisiksi katsomiaan realistisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä, jotta "erinomaisiksi" tai "hyviksi" luokiteltujen uimavesien lukumäärää pystytään lisäämään.

4. Poiketen 3 kohdan yleisvaatimuksesta uimavesi voidaan tilapäisesti luokitella "huonoksi", mutta se voi silti olla edelleen tämän direktiivin vaatimusten mukainen. Syyt, joiden vuoksi laatua "riittävä" ei ole onnistuttu saavuttamaan, on yksilöitävä. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) Kunkin "huonoksi" luokitellun uimaveden osalta on toteutettava seuraavat toimenpiteet sen luokituksen jälkeisestä uintikaudesta alkaen:

- i) asiaankuuluvat hallintatoimenpiteet, mukaan lukien uintikielto tai ohje, jonka mukaan uiminen ei ole suositeltavaa, joilla estetään uimareiden altistuminen veden pilaantumislle; ja

- ii) asiaankuuluvat hallintatoimenpiteet pilaantumisen syiden ehkäisemiseksi, vähentämiseksi tai poistamiseksi.

b) Jos uimavesi luokitellaan "huonoksi" viitenä peräkkäisenä vuotena, määrätään pysyvä uintikielto tai annetaan pysyvä ohje, ettei uiminen ole suositeltavaa. Jäsenvaltio voi kuitenkin määrätä pysyvän uimakiellon tai antaa pysyvän ohjeen, ettei uiminen ole suositeltavaa, ennen viiden vuoden jakson loppua, jos se katsoo, että "riittävän" laadun saavuttaminen olisi käytännössä mahdotonta tai suhteettoman kallista.

5. Jos määrätään pysyvä uintikielto tai annetaan pysyvä ohje, ettei uiminen ole suositeltavaa, yleisölle ilmoitetaan, että kyseinen alue ei enää ole uimavettä, ja ilmoitetaan luokituksen poiston syyt.

6 artikla

Uimavesiprofiilit

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uimavesiprofiilit laaditaan liitteen III mukaisesti. Kukin uimavesiprofiili voi kattaa yhden ainoan uimaveden tai useampia vierekkäisiä uimavesiä. Uimavesiprofiilit laaditaan ensimmäisen kerran viimeistään ... (*).

2. Uimavesiprofiilit on tarkistettava ja saatettava ajan tasalle liitteen III mukaisesti.

3. Kun uimavesiprofiileja laaditaan, tarkistetaan ja saatetaan ajan tasalle, on käytettävä asianmukaisella tavalla direktiivin 2000/60/EY nojalla suoritetuista arvioinneista ja seurannasta saatuja tietoja, jotka ovat keskeisiä tämän direktiivin kannalta.

7 artikla

Hallintatoimenpiteet poikkeustilanteissa

Kun jäsenvaltioiden tietoon tulee odottamattomia tilanteita, joilla on tai joilla todennäköisesti voisi olla haitallisia vaikutuksia uimaveden laatuun ja uimareiden terveyteen, niiden on varmistettava, että toteutetaan oikea-aikaisia ja riittäviä hallintatoimenpiteitä. Tällaisiin toimenpiteisiin on kuuluttava yleisölle tiedottaminen ja tarvittaessa tilapäinen uintikielto.

(*). Kuuden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

8 artikla

Syanobakteeririskit

1. Jos uimavesiprofiili osoittaa, että syanobakteerien nopea lisääntyminen on mahdollista, tilannetta on seurattava asianmukaisesti, jotta terveysriskit havaittaisiin ajoissa.

2. Jos syanobakteerien nopea lisääntyminen todetaan ja terveysriski on havaittu tai sen otaksutaan olevan olemassa, altistumisen estämiseksi on toteutettava välittömästi asianmukaisia hallintatoimenpiteitä, yleisölle tiedottaminen mukaan lukien.

9 artikla

Muut muuttajat

1. Jos uimavesiprofiili osoittaa, että makrolevän ja/tai kasviplanktonin nopean lisääntymisen uhka on olemassa, on ryhdyttävä tutkimuksiin niiden hyväksyttävän tason ja terveysriskien määrittämiseksi sekä toteutettava asianmukaisia hallintatoimenpiteitä, yleisölle tiedottaminen mukaan lukien.

2. Uimavesiä on tarkasteltava silmämääräisesti pilaantumisen, esimerkiksi tervamaisten jäämien sekä lasin, muovin, kumin tai muiden jätteiden toteamiseksi. Kun pilaantumista havaitaan, on toteutettava asianmukaisia hallintatoimenpiteitä, tarvittaessa yleisölle tiedottaminen mukaan lukien.

10 artikla

Yhteistyö rajat ylittävillä vesillä

Kun vesistöalue aiheuttaa rajat ylittäviä vaikutuksia uimaveden laatuun, jäsenvaltioiden, joita asia koskee, on tehtävä asianmukaista yhteistyötä tämän direktiivin täytäntöönpanossa, mukaan lukien asianmukainen tietojenvaihto ja yhteinen toiminta kyseisten vaikutusten rajoittamiseksi.

III LUKU

TIETOJEN VAIHTO

11 artikla

Yleisön osallistuminen

Jäsenvaltioiden on kannustettava yleisön osallistumista tämän direktiivin täytäntöönpanoon tarjoamalla yleisölle, jota asia

koskee, mahdollisuudet esittää ehdotuksia, huomautuksia tai valituksia. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon kaikki saadut tiedot.

12 artikla

Yleisölle tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavia tietoja levitetään aktiivisesti ja että ne asetetaan uintikauden aikana viivytyksettä saataville helppopääsyiseen paikkaan uimaveden välittömään läheisyyteen:

- a) uimaveden voimassa oleva luokitus;
- b) yleiskuvaus uimavedestä yleistajuisella kielellä liitteen III mukaisesti laaditun uimavesiprofiilin perusteella;
- c) jos kyseessä on uimavesien lyhytkestoinen pilaantuminen:
 - ilmoitus uimaveden lyhytkestoisesta pilaantumisesta,
 - tieto siitä, kuinka monena päivänä edellisen uintikauden aikana uiminen oli kielletty tai se ei ollut suositeltavaa kyseisen pilaantumisen takia, ja
 - varoitus aina, kun kyseinen pilaantuminen on odotettavissa tai jo todettu;
- d) tiedot epätavanomaisten tilanteiden luonteesta ja arvioidusta kestosta kyseisten tapahtumien aikana;
- e) jos uiminen on kielletty tai se ei ole suositeltavaa, yleisölle osoitettu tiedote, jossa ilmoitetaan syyt tähän; ja
- f) viittaus lähteisiin, joista saa tarkempia tietoja.

2. Jäsenvaltioiden on käytettävä asianmukaisia viestintävälineitä ja teknologiaa, Internet mukaan luettuna, levittääkseen aktiivisesti ja viivytyksettä 1 kohdassa tarkoitettuja uimavesiä koskevia tietoja sekä seuraavia tietoja:

- a) luettelo uimavesistä;
- b) kunkin uimaveden luokitus viimeisten kolmen vuoden aikana sekä sen uimavesiprofiili ja viimeisen luokituksen jälkeen tämän direktiivin mukaisesti suoritettujen seurannan tulokset;
- c) jos uimavesi on luokiteltu "huonoksi", tiedot pilaantumisen syistä ja niistä toimenpiteistä, joita on toteutettu sen ehkäisemiseksi, että uimarit altistuisivat veden pilaantumiselle, ja pilaantumisen syiden käsittelemiseksi 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

d) jos kyseessä on uimavesien lyhytkestoinen pilaantuminen, yleisiä tietoja:

- olosuhteista, jotka todennäköisesti voivat johtaa lyhytkestoiseen pilaantumiseen,
- kyseisen pilaantumisen todennäköisyydestä ja arvioidusta kestosta,
- pilaantumisen syistä ja niistä toimenpiteistä, joita on toteutettu sen ehkäisemiseksi, että uimarit altistuisivat veden pilaantumiselle, ja pilaantumisen syiden käsittelemiseksi.

Edellä a alakohdassa tarkoitetun luettelon on oltava saatavilla jokaisena vuonna ennen uintikauden alkua. Seurannan tulokset on asetettava saataville viikon kuluessa.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja on levitettävä heti, kun ne ovat saatavilla, ja 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeisen viidennen uintikauden alusta alkaen.

4. Jäsenvaltioiden ja komission on mahdollisuuksien mukaan toimitettava yleisölle tietoja käyttäen paikkatietotekniikkaa ja esitettävä ne selkeällä ja johdonmukaisella tavalla, erityisesti merkkejä ja symboleja hyödyntäen.

13 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kunkin uimaveden seurannan ja uimaveden laadun arvioinnin tulokset sekä kuvaus merkittävistä hallintatoimenpiteistä, joita on toteutettu. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä tiedot vuosittain viimeistään 31 päivänä joulukuuta edeltävän uintikauden osalta. Niiden on aloitettava tietojen toimittaminen sitten, kun ensimmäinen uimaveden laadun arviointi on toteutettu 4 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava vuosittain komissiolle ennen uintikauden alkua kaikista uimavesiksi määritetyistä vesistä sekä syyt kaikkiin muutoksiin edellisvuoteen verrattuna. Niiden on toimitettava nämä tiedot ensimmäisen kerran ennen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeisen ensimmäisen uintikauden alkua.

3. Kun uimaveden seuranta on aloitettu tämän direktiivin mukaisesti, 1 kohdassa tarkoitettu vuosittainen raportointi komissiolle toteutetaan edelleen direktiivin 76/160/ETY nojalla, kunnes ensimmäinen arviointi voidaan suorittaa tämän direktiivin mukaisesti. Kyseisen kauden aikana vuosikertomuksessa ei oteta huomioon direktiivin 76/160/ETY liitteessä olevaa

muuttujaa 1, ja direktiivin 76/160/ETY liitteessä olevien muuttujien 2 ja 3 oletetaan vastaavan tämän direktiivin liitteessä I olevan A sarakkeen muuttujia 2 ja 1.

4. Komissio julkaisee vuosittain yhteisön uimaveden laatua koskevan yhteenvedokertomuksen, jossa tarkastellaan uimavesien luokitusta, direktiivin vaatimusten täyttämistä ja toteutettuja huomattavia hallintatoimenpiteitä. Komissio julkaisee tämän kertomuksen vuosittain 30 päivään huhtikuuta mennessä, myös Internetissä. Kertomusta laatiessaan komissio käyttää mahdollisuuksien mukaan parhaalla mahdollisella tavalla hyväksi asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä, erityisesti direktiivissä 2000/60/EY, säädetyjä tietojen keräämistä, arviointia ja esittämistä koskevia järjestelmiä.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

14 artikla

Kertomus ja tarkistaminen

1. Komissio toimittaa viimeistään vuonna 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tämän direktiivin täytäntöönpanoa tarkistetaan.

2. Kertomuksessa otetaan erityisesti huomioon:

- a) tulokset, jotka on saatu komission yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tekemästä soveltuvasta eurooppalaisesta epidemiologisesta tutkimuksesta;
- b) uimaveden laatua koskevien muuttujien muu tieteellinen, analyttinen ja epidemiologinen kehitys; ja
- c) Maailman terveysjärjestön suositukset.

3. Komissio voi kyseisen kertomuksen ja laajan vaikutusarvioinnin perusteella liittää tarvittaessa kertomukseensa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.

15 artikla

Tekninen mukauttaminen ja täytäntöönpanotoimenpiteet

Jäljempänä 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti voidaan päättää, että:

- a) 3 artiklan 9 kohtaa varten määritetään mikrobiologisten tutkimusmenetelmien vastaavuutta koskeva EN/ISO -standardi;
- b) säädetään 8 artiklan 1 kohdan ja 12 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

- c) liitteen I muuttujien analysointimenetelmiä mukautetaan tieteellisen ja teknisen kehityksen perusteella;
- d) liitettä V mukautetaan tieteellisen ja teknisen kehityksen perusteella;
- e) vahvistetaan suuntaviivat, jotka koskevat yhteistä menetelmää yksittäisten näytteiden arviointia varten.

16 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

17 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 76/160/ETY 31 päivästä joulukuuta 2014 alkaen. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, kumoaminen ei vaikuta niitä määräaikoja koskeviin jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka kumotussa direktiivissä asetetaan direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen soveltamiselle.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan ja se korvaa direktiivin 76/160/ETY heti, kun jäsenvaltio on toteuttanut kaikki tämän direktiivin vaatimusten noudattamiseksi tarvittavat lainsäädännölliset, hallinnolliset ja käytännön toimenpiteet.
3. Viittauksia kumottuun direktiiviin 76/160/ETY pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

18 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... (*). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

20 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

LIITE I

SISÄMAAN VEDET

	A	B	C	D	E
	Muuttuja	Erinomainen laatu	Hyvä laatu	Riittävä laatu	Analyysin vertailumenetelmät
1	Suolistoperäiset enterokokit, (pmy/100 ml)	200 (*)	400 (*)	360 (**)	ISO 7899-1 tai ISO 7899-2
2	Escherichia coli, (pmy/100 ml)	500 (*)	1 000 (*)	900 (**)	ISO 9308-3 tai ISO 9308-1

(*) Perustuu 95-prosenttipisteen arvioon. Ks. liite II.

(**) Perustuu 90-prosenttipisteen arvioon. Ks. liite II.

RANNIKKOVEDET JA JOKISUIDEN VAIHETTUMISALUEET

	A	B	C	D	E
	Muuttuja	Erinomainen laatu	Hyvä laatu	Riittävä laatu	Analyysin vertailumenetelmät
1	Suolistoperäiset enterokokit, (pmy/100 ml)	100 (*)	200 (*)	200 (**)	ISO 7899-1 tai ISO 7899-2
2	Escherichia coli, (pmy/100 ml)	250 (*)	500 (*)	500 (**)	ISO 9308-3 tai ISO 9308-1

(*) Perustuu 95-prosenttipisteen arvioon. Ks. liite II.

(**) Perustuu 90-prosenttipisteen arvioon. Ks. liite II.

LIITE II

UIMAVEDEN ARVIOINTI JA LUOKITUS

1. HUONO LAATU

Uimavedet on luokiteltava "huonoiksi", jos viimeisen arviointijakson ⁽¹⁾ uimaveden laatua koskevissa tiedoissa mikrobiologisten laskentatulosten prosenttipisteet ⁽²⁾ ovat huonommat ⁽³⁾ kuin liitteessä I olevan D sarakkeen "riittävää laatua" osoittavat arvot.

2. RIITTÄVÄ LAATU

Uimavedet on luokiteltava "riittäviksi":

- 1) jos viimeisen arviointijakson uimaveden laatua koskevien tietojen perusteella mikrobiologisten laskentatulosten prosenttipisteet ovat samat tai paremmat ⁽⁴⁾ kuin liitteessä I olevan D sarakkeen "riittävää laatua" osoittavat arvot, ja
- 2) jos uimavesi on alttiina lyhytkestoiselle pilaantumiselle edellyttäen, että:
 - i) parhaillaan ollaan toteuttamassa asianmukaisia hallintatoimenpiteitä, mukaan lukien valvonta, ennakkovarointusjärjestelmät ja seuranta, uimarien altistumisen ehkäisemiseksi varoituksella tai tarvittaessa uintikiellolla;
 - ii) parhaillaan ollaan toteuttamassa asianmukaisia hallintatoimenpiteitä pilaantumisen syiden ehkäisemiseksi, vähentämiseksi tai poistamiseksi; ja
 - iii) niiden näytteiden määrä, jotka jätettiin ottamatta huomioon 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti viimeisellä arviointijaksolla tapahtuneen lyhytkestoisen pilaantumisen vuoksi, on enintään 15 prosenttia kyseiselle kaudelle seuranta-aikatauluissa vahvistettujen näytteiden kokonaismäärästä tai enintään yksi näyte uimakautta kohti siten, että näistä kahdesta vaihtoehdosta valitaan määrältään suurempi.

3. HYVÄ LAATU

Uimavedet on luokiteltava "hyviksi":

- 1) jos viimeisen arviointijakson uimaveden laatua koskevien tietojen perusteella mikrobiologisten laskentatulosten prosenttipisteet ovat samat tai paremmat ⁽⁴⁾ kuin liitteessä I olevan C sarakkeen "hyvää laatua" osoittavat arvot, ja
- 2) jos uimavesi on alttiina lyhytkestoiselle pilaantumiselle edellyttäen, että:
 - i) parhaillaan ollaan toteuttamassa asianmukaisia hallintatoimenpiteitä, mukaan lukien valvonta, ennakkovarointusjärjestelmät ja seuranta, uimarien altistumisen ehkäisemiseksi varoituksella tai tarvittaessa uintikiellolla;
 - ii) parhaillaan ollaan toteuttamassa asianmukaisia hallintatoimenpiteitä pilaantumisen syiden ehkäisemiseksi, vähentämiseksi tai poistamiseksi; ja
 - iii) niiden näytteiden määrä, jotka jätettiin ottamatta huomioon 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti viimeisellä arviointijaksolla tapahtuneen lyhytkestoisen pilaantumisen vuoksi, on enintään 15 prosenttia kyseiselle kaudelle seuranta-aikatauluissa vahvistettujen näytteiden kokonaismäärästä tai enintään yksi näyte uimakautta kohti siten, että näistä kahdesta vaihtoehdosta valitaan määrältään suurempi.

4. ERINOMAINEN LAATU

Uimavedet on luokiteltava "erinomaisiksi":

- 1) jos viimeisen arviointijakson uimaveden laatua koskevien tietojen perusteella mikrobiologisten laskentatulosten prosenttipisteet ovat samat tai paremmat kuin liitteessä I olevan B sarakkeen "erinomaista laatua" osoittavat arvot, ja

⁽¹⁾ "Viimeisellä arviointijaksolla" tarkoitetaan neljää viimeistä uintikautta tai tarvittaessa 4 artiklan 2 tai 4 kohdassa määritettyä ajanjaksoa.

⁽²⁾ Prosenttipiste perustuu tietystä uimavedestä saatujen mikrobiologisten tietojen \log_{10} -arvon normaalin todennäköisyystiheyden funktion prosenttipisteen arviointiin, ja se johdetaan seuraavasti:

i) Otetaan \log_{10} -arvo kaikista arvioitavien mittaustietojen baktereilaskentatuloksista. (Jos arvoksi saadaan nolla, \log_{10} -arvo otetaan kuitenkin käytetyn analyttisen menetelmän havaitsemisrajan vähimmäisarvosta.)

ii) Lasketaan \log_{10} -arvojen aritmeettinen keskiarvo (μ).

iii) Lasketaan \log_{10} -arvojen standardipoikkeama (σ).

Tietojen todennäköisyystiheyden funktion ylempi 90. prosenttipiste saadaan seuraavasta yhtälöstä: ylempi 90. prosenttipiste = antilog ($\mu + 1,282 \sigma$)

Tietojen todennäköisyystiheyden funktion ylempi 95. prosenttipiste saadaan seuraavasta yhtälöstä: ylempi 95. prosenttipiste = antilog ($\mu + 1,65 \sigma$)

⁽³⁾ "Huonommat" tarkoittaa suurempia pitoisuusarvoja, jotka on ilmaistu pesäkkeitä muodostavina yksikköinä (pmy)/100 ml.

⁽⁴⁾ "Paremmat" tarkoittaa pienempiä pitoisuusarvoja, jotka on ilmaistu pesäkkeitä muodostavina yksikköinä (pmy)/100 ml.

- 2) jos uimavesi on alttiina lyhytkestoiselle pilaantumiselle edellyttäen, että
- i) parhaillaan ollaan toteuttamassa asianmukaisia hallintatoimenpiteitä, mukaan lukien valvonta, ennakkovaroitusjärjestelmät ja seuranta, uimarien altistumisen ehkäisemiseksi varoituksella tai tarvittaessa uintikiellolla;
 - ii) parhaillaan ollaan toteuttamassa asianmukaisia hallintatoimenpiteitä pilaantumisen syiden ehkäisemiseksi, vähentämiseksi tai poistamiseksi; ja
 - iii) niiden näytteiden määrä, jotka jätettiin ottamatta huomioon 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti viimeisellä arviointijaksolla tapahtuneen lyhytkestoisen pilaantumisen vuoksi, on enintään 15 prosenttia kyseiselle kaudelle seuranta-aikatauluissa vahvistettujen näytteiden kokonaismäärästä tai enintään yksi näyte uimakautta kohti siten, että näistä kahdesta vaihtoehdosta valitaan määrältään suurempi.
-

LIITE III

UIMAVESIPROFIILI

1. Edellä 6 artiklassa tarkoitetun uimavesiprofiilin osat ovat seuraavat:
- kuvaus uimaveden ja kyseisen uimaveden valuma-alueella olevien muiden pintavesien fysikaalisista, maantieteellisistä ja hydrologisista ominaisuuksista, jotka voisivat olla pilaantumisen aiheuttajia ja jotka ovat merkityksellisiä tämän direktiivin tavoitteen kannalta ja direktiivin 2000/60/EY mukaisesti;
 - niiden pilaantumisen syiden määrittäminen ja arviointi, jotka saattavat vaikuttaa uimaveteen ja heikentää uimarien terveyttä;
 - arvio syanobakteerien nopean lisääntymisen todennäköisyydestä;
 - arvio makrolevän ja/tai kasviplanktonin nopean lisääntymisen todennäköisyydestä;
 - jos b alakohdan mukainen arviointi osoittaa, että lyhytkestoisen pilaantumisen riski on olemassa, seuraavat tiedot:
 - odotettavissa olevan lyhytkestoisen pilaantumisen ennakoitu luonne, tiheys ja kesto,
 - yksityiskohtaiset tiedot kaikista jäljellä olevista pilaantumisen syistä, mukaan lukien toteutetut hallintatoimenpiteet, ja aikataulu syiden poistamiseksi,
 - lyhytkestoisten pilaantumistapahtumien aikana toteutetut hallintatoimenpiteet ja kyseisestä toimenpiteestä vastaavien elinten tunnistetut ja yhteystiedot;
 - seurantakohdan sijainti.
2. Jos uimavesi on luokiteltu ”hyväksi”, ”riittäväksi” tai ”huonoksi”, uimavesiprofiili on tarkistettava säännöllisesti sen arvioimiseksi, onko mikään 1 kohdassa luetelluista seikoista muuttunut. Profiili on tarvittaessa saatettava ajan tasalle. Tarkistusten tiheys ja laajuus on määritettävä pilaantumisen luonteen ja vakavuuden perusteella. Kyseisten tarkistusten on kuitenkin oltava ainakin säännösten mukaisia, ja ne on suoritettava vähintään jäljempänä olevassa taulukossa määritetyllä tiheydellä.

Uimavesiluokitus	”Hyvä”	”Riittävä”	”Huono”
Tarkistukset on suoritettava vähintään	neljän vuoden välein	kolmen vuoden välein	kahden vuoden välein
Tarkistettavat kohdat (1 kohdan alakohdat)	a–f alakohta	a–f alakohta	a–f alakohta

Jos uimavesi on aiemmin luokiteltu ”erinomaiseksi”, uimavesiprofiilit on tarkistettava ja tarvittaessa saatettava ajan tasalle ainoastaan, jos luokitus muuttuu ”hyväksi”, ”riittäväksi” tai ”huonoksi”. Tarkistuksen on katettava kaikki 1 kohdassa mainitut seikat.

- Jos uimaveden alueella tai sen läheisyydessä on merkittäviä rakennustöitä tai infrastruktuurimuutoksia, uimavesiprofiili on saatettava ajan tasalle ennen seuraavan uintikauden alkua.
- Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot on tarvittaessa esitettävä yksityiskohtaisen kartan muodossa.
- Muita asiaan kuuluvia tietoja voidaan liittää tai lisätä, jos toimivaltainen viranomainen katsoo sen tarpeelliseksi.

LIITE IV

UIMAVEDEN SEURANTA

1. Otetaan yksi näyte vähän ennen kunkin uintikauden alkua. Tämä ylimääräinen näyte mukaan laskettuna, ja jollei 2 kohdasta muuta johdu, on aina otettava ja analysoitava yhteensä vähintään neljä näytettä uintikautta kohti.
2. Uintikautta kohti tarvitsee ottaa ja analysoida kuitenkin ainoastaan kolme näytettä, mikäli kyseessä on uimavesi:
 - a) jonka uintikausi on enintään 8 viikkoa; tai
 - b) joka sijaitsee maantieteellisesti erityisellä ongelma-alueella.
3. Näytteenottopäivät on jaettava koko uintikauden ajalle siten, että kyseisten päivien väli ei ylitä koskaan yhtä kuukautta.
4. Lyhytkestoisen pilaantumisen sattuessa otetaan yksi lisänäyte sen varmistamiseksi, että tilanne on päättynyt. Tämä näyte ei ole uimaveden laatua koskevien tietojen osana.

Jos on tarpeen korvata huomioon ottamatta jätetty näyte, otetaan lisänäyte 7 päivän kuluessa lyhytkestoisen pilaantumisen päättymisestä.

LIITE V

MIKROBIOLOGISIA ANALYYSEJÄ VARTEN OTETTAVIEN NÄYTTEIDEN KÄSITTELYÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

1. SEURANTAKOHTA

Jos mahdollista, näytteet on otettava 30 cm:n syvyydeltä veden pinnasta veden syvyyden ollessa ainakin 1 m.

2. NÄYTEPULLOJEN STERILOINTI

On:

- steriloitava näytepullot autoklaavissa vähintään 15 minuutin ajan lämpötilassa 121 °C, tai
- steriloitava näytepullot kuumailmasteriloinnilla lämpötilassa 160–170 °C vähintään 1 tunnin ajan, tai
- käytettävä suoraan valmistajalta saatuja säteilytettyjä näyteastioita.

3. NÄYTTEENOTTO

Näytepullon/-astian tilavuus määräytyy kutakin testattavaa muuttujaa varten tarvittavan vesimäärän mukaan. Vähimmäistilavuus on yleensä 250 ml.

Näyteastioiden on oltava läpinäkyvää ja väritöntä materiaalia (lasi, polyeteeni tai polypropeeni).

Jotta näyte ei saastuisi vahingossa, näytteenottajan on käytettävä aseptista tekniikkaa näytepullojen pitämiseksi steriileinä. Jos tämä tehdään oikein, muita steriilejä varusteita (esimerkiksi kirurgisia käsiaineita tai pihtejä tai näytesauvaa) ei tarvita.

Näytteen tiedot on merkittävä selvästi lähtemättömällä musteella näytteenottolomakkeeseen.

4. NÄYTTEIDEN SÄILYTYS JA KULJETUS ENNEN ANALYSOINTIA

Vesinäytteet on kuljetuksen kaikissa vaiheissa suojattava valolta ja erityisesti suoralta auringonvalolta.

Näyte on säilytettävä noin 4 °C:n lämpötilassa kylmälaukussa tai jääkaapissa (ilmastosta riippuen) laboratorioon asti. Jos kuljetus laboratorioon kestää todennäköisesti yli neljä tuntia, näyte on säilytettävä kuljetuksen ajan jääkaapissa.

Näytteenoton ja analysoinnin välisen ajan on oltava mahdollisimman lyhyt. On suositeltavaa analysoida näytteet saman työpäivän aikana. Jos tämä ei ole mahdollista käytännön syistä, näytteet on käsiteltävä 24 tunnin aikana. Tällä välin näytteet on säilytettävä pimeässä lämpötilan ollessa 4 °C ± 3 °C.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio antoi lokakuussa 2002 ehdotuksensa ⁽¹⁾ uudeksi uimaveden laatua koskevaksi direktiiviksi ja muutetun ehdotuksensa huhtikuussa 2004.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä lokakuussa 2003. ⁽²⁾

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa kesäkuussa 2003. ⁽³⁾

Alueiden komitea antoi lausuntonsa huhtikuussa 2003. ⁽⁴⁾

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 20 päivänä joulukuuta 2004.

II TAVOITE

Uudella direktiivillä kumotaan ja korvataan direktiivi 76/160/ETY. Sen tarkoituksena on tehostaa kansanterveyden suojelua nostamalla uimaveden laatuvaatimuksia ja nykyaikaistamalla uimaveden laadun hallintaa koskevia oikeudellisia puitteita. Erityisesti se:

- täydentäisi direktiiviä 2000/60/EY ("vesipolitiikan puitedirektiivi"),
- vähentäisi uimavesien laatuluokitusta varten seurattavia muuttujia ja ottaisi käyttöön uuden luokitusmenetelmän,
- ottaisi huomioon myös ennakoivia hallintatoimenpiteitä eikä pelkästään tilastotietoja,
- lisäisi yleisön tiedonsaantia uimavesistä muun muassa uimavesiprofiilien muodossa.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleistä

Yhteinen kanta sisältää suurimman osan Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä tekemistä tarkistuksista joko sananmukaisesti, osittain tai ajatukseltaan. Tiettyjä tarkistuksia ei ole otettu mukaan sen takia, että

- ne olisivat ristiriidassa perustamissopimuksen 174 artiklan sanamuodon kanssa (tarkistus 1),
- ne aiheuttaisivat neuvoston ja komission mielestä tarpeetonta päällekkäisyyttä vesipolitiikan puitedirektiivissä olevien vaatimusten kanssa (tarkistukset 2 ja 58, 4, 16 ja 33), tai että
- neuvosto katsoi niiden olevan tarpeettomia ja mahdollisesti sekaannusta aiheuttavia (tarkistukset 6, 8 ja 12).

Yhteiseen kantaan sisältyy myös joukko muita muutoksia. Jäljempänä esitellään asiasisältöön tehdyt muutokset. Yhteisen kannan tekstiin on selvyuden vuoksi ja direktiivin yleisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi tehty myös toimituksellisia muutoksia.

2. Tarkoitus, soveltamisala ja määritelmät (1 ja 2 artikla)

Yhteisen kannan 1 artiklan 1 kohta noudattaa osittain Euroopan parlamentin tarkistusta 65. Neuvosto ei kuitenkaan voi hyväksyä direktiivin soveltamisalan ulottamista koskemaan uimisen lisäksi *muuta virkistyskäyttöä*. Näin ollen yhteisessä kannassa ei viitata tällaiseen käyttöön, eikä siihen ole otettu mukaan tarkistuksia 5, 7 tai 22.

Uimaveden määritelmä on nyt 1 artiklan 3 kohdassa, koska tämä käsite määrittää direktiivin soveltamisalan.

⁽¹⁾ EUVL C 45 E, 25.2.2003, s. 127.

⁽²⁾ EUVL C 82 E, 1.4.2004, s. 115.

⁽³⁾ EUVL C 220, 16.9.2003, s. 39.

⁽⁴⁾ EUVL C 244, 10.10.2003, s. 31.

Tekstin 2 artiklaan on lisätty määritelmiä vesipolitiikan puitedirektiivistä, ja tämä artikla on Euroopan parlamentin tarkistuksen 10 mukainen. Siinä määritellään myös muita keskeisiä käsitteitä kuten "toimivaltainen viranomainen", "pysyvä", "huomattava [uimarien] määrä", "pilaantuminen", "lyhytkestoinen pilaantuminen", "syanobakteerien lisääntyminen" ja "yleisö, jota asia koskee".

3. Seuranta (3 artikla sekä liitteet IV ja V)

Yhteisen kannan 3 artikla noudattaa yleisesti ottaen Euroopan parlamentin tarkistuksia 11, 52 ja 54 paitsi että se on joustavampi seuranta-aseman sijainnin suhteen. Siinä on myös lyhytkestoisia pilaantumistapahtumia koskevia säännöksiä, ja se mahdollistaa vastaavien menetelmien ja sääntöjen käytön tietyin edellytyksin, joista osaa voidaan selventää komiteamenettelyn avulla.

Liitteessä IV säädetty näytteenottojen vähimmäismäärä on suurempi kuin komission alkuperäisessä ehdotuksessa tilastollisten menetelmien luotettavuuden lisäämiseksi. Siinä tehdään kuitenkin myönnytyksiä Pohjois-Euroopan erityisen lyhyiden uintikausien sekä erityisten maantieteellisten haittojen kohdalla (esimerkiksi kaukana sijaitsevat saaret). Näytteenottoiheys ja luokitus eivät ole enää suoraan sidoksissa toisiinsa.

Liite V on Euroopan parlamentin tarkistuksen 35 ja osittain tarkistuksen 75 mukainen.

4. Laadun arviointi (4 artikla)

Yhteisessä kannassa vahvistetaan tavanomaiseksi arviointikaudeksi neljä uintikautta mutta annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus tehdä arviointeja myös kolmen uintikauden pohjalta tietyin edellytyksin. Siinä esitetään vaadittu näytteiden vähimmäismäärä ja olosuhteet, joissa uimavedet voidaan jakaa alaryhmiin tai ryhmitellä yhteen.

5. Luokitus ja laatu (5 artikla sekä liitteet I ja II)

Yhteisen kannan 5 artikla sisältää joitakin keskeisiä muutoksia komission alkuperäiseen ehdotukseen verrattuna. Erityisesti se:

- lykkäisi uuden luokitusjärjestelmän pakollista käyttöönottoa vuoteen 2015 (yhdenmukaisesti vesipolitiikan puitedirektiivin aikataulun kanssa),
- lisäisi uuden luokan ("riittävä"), joka merkitsisi samaa terveyden suojelun tasoa kuin nykyisen direktiivin vähimmäisvaatimukset ja toimisi astimena "hyvään" tai "erinomaiseen" laatuun,
- esittäisi selkeästi olosuhteet, joissa uimavedet voitaisiin väliaikaisesti luokitella laadultaan huonoiksi (käytetty sanamuoto on Euroopan parlamentin tarkistuksen 17 tavoitteen mukainen).

Liitteen I mukaan luokitukset perustuisivat kahteen *mikrobiologiseen muuttujaan*. Muuntyyppistä pilaantumista koskevat vaatimukset pysyisivät ennallaan (9 artikla) mutta eivät vaikuttaisi luokitukseen. Yhteiseen kantaan ei näin ollen sisälly Euroopan parlamentin tarkistusta 31.

Liitteessä I säädetään sekä 95- että 90-prosenttipisteeseen perustuvista arvioinneista. "Hyvän" ja "erinomaisen" laatuluokan raja-arvot perustuisivat 95-prosenttipisteen arvioon, kun taas "riittävän" raja-arvot perustuisivat 90-prosenttipisteen arvioon tilastoharhan riskin alentamiseksi pieniä tietokokonaisuuksia käytettäessä.

Sisävesillä ja rannikkovesillä on eri raja-arvot. Tällä hetkellä käytävissä olevat tieteelliset tiedot viittaavat siihen, että samantasoinen mikrobiologinen pilaantuminen on suurempi terveysriski suolaisessa kuin makeassa vedessä.

Sarakkeen D otsake on Euroopan parlamentin tarkistuksen 57 mukainen.

Liite II on Euroopan parlamentin tarkistuksen 19 taustalla olevan yleisen periaatteen mukainen, koska siinä säädetään, että *lyhytkestoiset pilaantumistapahtumat* eivät vaikuta uimaveden laatuoluokituksen, jos toimivaltainen viranomainen toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet uimareiden terveyden suojelemiseksi.

6. Uimavesiprofiili (6 artikla ja liite III)

Yhteisessä kannassa selvennetään, että vierekkäisillä uimavesillä voi olla sama profiili. Ensimmäisten profiilien laatimisen määräaika ja niiden myöhempien tarkistusten väliaikoja on pidennetty niihin liittyvän työmäärän vuoksi.

Liite III on Euroopan parlamentin tarkistusten 32 ja 34 mukainen.

7. Yleisön osallistuminen (11 artikla)

Yhteinen kanta on Euroopan parlamentin tarkistuksen 20 mukainen. 2 artiklassa oleva määritelmä "yleisö, jota asia koskee" selvästi kattaa asianomaiset osapuolet paikallisella tasolla. Tarkistuksen loppuosaa on tarpeeton ottaen huomioon direktiivin 2003/4/EY 18 artiklan.

8. Yleisölle tiedottaminen (12 artikla)

Yhteisessä kannassa kootaan kaikki yleiset vaatimukset yleisölle tiedottamisesta yhteen artiklaan. Nämä vaatimukset ovat Euroopan parlamentin tarkistusten 15 ja 18 tavoitteiden mukaisia.

Kannustaessaan merkkien ja symbolien käyttöön ja säätämällä, että alan yhdenmukaistetuista säännöistä päätetään komiteamenettelyllä (12 artiklan 4 kohta ja 15 artiklan 1 kohdan b alakohta), yhteinen kanta on osittain yhdenmukainen tarkistusten 21, 23 ja 27 (ja jos nämä säännökset luetaan yhdessä 7 artiklan kanssa, myös tarkistuksen 24) kanssa.

Se on myös tarkistuksen 26 ja osittain 25 tarkistuksen mukainen, koska siinä vaaditaan, että tiedot on viipymättä toimitettava Internetiin.

9. Raportti ja tarkistaminen (14 artikla)

Neuvosto katsoo Euroopan parlamentin tavoin, että komission olisi tarkasteltava direktiivin täytäntöönpanoa ja toimintaa. Yhteinen kanta on näin ollen tarkistuksen 28 tavoitteen mukainen. Siinä kuitenkin yksilöidään tiettyjä keskeisiä seikkoja, jotka olisi otettava huomioon komission raportissa, erityisesti:

- tulokset epidemiologisesta tutkimuksesta, jonka komission on määrä tehdä kiireellisesti saadaksesen lisää tieteellistä varmuutta erityisesti makeassa vedessä uimisen terveysriskeistä,
- Maailman terveysjärjestön (WHO) suositukset, jotka vastaavat pikemminkin laatuoluokitusta "hyvä" kuin direktiivin vähimmäisvaatimuksia.

10. Komiteamenettely (15 ja 16 artikla)

Yhteisessä kannassa on koottu yhteen säännökseen luettelo kaikista teknisistä päätöksistä, jotka voidaan tehdä komiteamenettelyllä (15 artikla).

Neuvosto katsoo kuitenkin, että näiden päätösten ei pitäisi olla pakollisia vaan valinnaisia. Se ei myöskään hyväksy virusten osoittamiseen liittyvien uusien muuttujien lisäämistä komiteamenettelyllä. Yhteinen kanta ei näin ollen sisällä Euroopan parlamentin tarkistuksia 29 ja 30.

11. Muuta

Yhteinen kanta sisältää lisäksi:

- yksinkertaistetut säännöt torjuntatoimenpiteistä poikkeustilanteissa; soveltamisala on nyt sama kuin direktiivin muissa osissa (7 artikla),
- vaatimuksen, jonka mukaan jäsenvaltioiden on suoritettava asianmukaista seuranta ja toteutettava tarvittavat hallintotoimenpiteet kansanterveyden suojelemiseksi syanobakteerien aiheuttamilta riskeiltä (8 artikla).

IV PÄÄTELMÄ

Neuvosto uskoo, että yhteinen kanta on tasapainoinen toimenpidekokonaisuus, joka antaisi kaivatun tilaisuuden saattaa ajan tasalle uimaveden laatua koskevat yhteisön säännöt ja parantaa kansanterveyden suojelun tasoa vaiheittain ja järkevällä tavalla aiheuttamatta kohtuutonta taakkaa asianomaisille viranomaisille. Neuvosto toivoo voivansa käydä pian rakentavia keskusteluja Euroopan parlamentin kanssa, jotta direktiivi voitaisiin antaa mahdollisimman nopeasti.

Neuvoston 22 päivänä joulukuuta 2004 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 15/2005

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2005 antamiseksi ... tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen muuttamisesta siltä osin, mikä koskee ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä vastaavien jäsenvaltioiden yksiköiden pääsyä Schengenin tietojärjestelmään

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2005/C 111 E/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan d alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjoista 29 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/37/EY ⁽³⁾ 9 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on autettava toisiaan tuon direktiivin täytäntöönpanossa ja ne voivat vaihtaa tietoja kahden- tai monenvälisesti erityisesti ajoneuvon laillisuuden tarkistamiseksi ennen sen rekisteröintiä, tarvittaessa siinä jäsenvaltiossa, jossa se aikaisemmin oli rekisteröity. Tarkistuksessa voidaan käyttää apuna erityisesti yhteenliitettyjä sähköisiä järjestelmiä.
- (2) Schengenin tietojärjestelmä (jäljempänä 'SIS'), joka on perustettu tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta vuonna 1990 tehdyn yleissopimuksen ⁽⁴⁾ (jäljempänä 'vuoden 1990 Schengenin yleissopimus'), joka on Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan mukaisesti sisällytetty osaksi Euroopan unionia, IV osaston mukaisesti, on jäsenvaltioiden välinen sähköinen tietoverkko ja sisältää muun muassa tietoja sellaisista varastetuista, kavalletuista tai muutoin kadonneista moottoriajoneuvoista, joiden

sylinteritilavuus on yli 50 cm³. Vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen 100 artiklan mukaan tiedot sellaisista moottoriajoneuvoista, joita etsitään takavarikoimista tai rikosoikeudenkäynnissä todisteena käyttämistä varten, tallennetaan SIS:ään.

- (3) Alankomaiden kuningaskunnan aloitteeseen neuvoston päätöksen tekemiseksi rajatylittävän ajoneuvorikollisuuden torjunnasta ⁽⁵⁾ sisältyy SIS:n käyttö olennaisena osana lainvalvontaviranomaisten strategiaa ajoneuvorikollisuuden torjumiseksi.
- (4) Vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen 101 artiklan 1 kohdan mukaan pääsy SIS:ään tallennettuihin tietoihin ja oikeus tehdä niiden perusteella suoria hakuja on varattu ainoastaan viranomaisille, joilla on toimivalta suorittaa ja koordinoida rajatarkastuksia ja muita maan sisällä tehtäviä poliisi- tai tullitarkastuksia.
- (5) Vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen 102 artiklan 4 kohdassa kielletään periaatteessa tietojen käyttäminen hallinnollisiin tarkoituksiin.
- (6) Yksiköillä, jotka vastaavat jäsenvaltioissa ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä ja jotka on nimenomaisesti tätä tarkoitusta varten nimetty, olisi oltava pääsy SIS:n tietoihin, jotka koskevat sylinteritilavuudeltaan yli 50 cm³:n moottoriajoneuvoja, omapainoltaan yli 750 kg:n perävaunuja ja asuntovaunuja sekä ajoneuvojen rekisteröintitodistuksia ja ajoneuvojen rekisterikilpiä, jotka on varastettu, kavallettu tai jotka ovat muutoin kadonneet tai jotka on mitätöity, jotta ne voivat tarkistaa, ovatko rekisteröitävaksi esitetyt ajoneuvot varastettuja, kavallettuja tai muutoin kadonneita. Tätä varten on tarpeen antaa säännöt, jotka varmistavat näiden yksiköiden pääsyn kyseisiin tietoihin ja antavat niille mahdollisuuden käyttää kyseisiä tietoja hallinnollisiin tarkoituksiin ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämiseksi asianmukaisella tavalla.

⁽¹⁾ EUVL C 110, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 1. huhtikuuta 2004 (EUVL C 103 E, 29.4.2004, s. 794), ja neuvoston päätös, tehty

⁽³⁾ EYVL L 138, 1.6.1999, s. 57, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/127/EY (EUVL L 10, 16.1.2004, s. 29).

⁽⁴⁾ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 19, yleissopimus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 871/2004 (EUVL L 162, 30.4.2004, s. 29).

⁽⁵⁾ EUVL C 34, 7.2.2004, s. 18.

- (7) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että osuman sattuessa toteutetaan vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen 100 artiklan 2 kohdassa määrätyt toimenpiteet.
- (8) Toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmästä (SIS II) 20 päivänä marraskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin suosituksessa neuvostolle tuodaan esille tärkeitä huolenaiheita ja näkökohtia SIS-tietojärjestelmän kehittämisestä, erityisesti yksityisten elinten, kuten ajoneuvojen rekisteröinnistä vastaavien yksikköjen, pääsystä SIS-tietojärjestelmään.
- (9) Siltä osin kuin ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä vastaavat jäsenvaltioiden yksiköt eivät ole valtion viranomaisia, pääsy SIS:ään olisi myönnettävä epäsuorasti, eli vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viranomaisen välityksellä, joka vastaa siitä, että noudatetaan toimenpiteitä, jotka nämä jäsenvaltiot ovat toteuttaneet kyseisen yleissopimuksen 118 artiklan mukaisesti.
- (10) Henkilötietojen käsittelyyn niissä yksiköissä, jotka vastaavat jäsenvaltioissa ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä, sovelletaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾ sekä vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen määräysten erityisiä tietosuojaa koskevia sääntöjä, jotka täydentävät tai selventävät direktiivissä esitetyjä periaatteita.
- (11) Tämän asetuksen tavoitetta, eli pääsyn myöntämisestä SIS:ään ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä vastaaville jäsenvaltioiden viranomaisille ja yksiköille niiden direktiivin 1999/37/EY mukaisten tehtävien helpottamiseksi, ei voida riittävällä tavalla toteuttaa jäsenvaltioiden toimin, koska SIS on luonteeltaan yhteinen tietojärjestelmä, vaan se voidaan toteuttaa ainoastaan yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimia perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (12) Jäsenvaltioilla olisi oltava riittävästi aikaa toteuttaa tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat käytännön toimenpiteet.
- (13) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään siihen alaan kuuluvia Schengenin säännösten määräyksiä, jota tarkoitetaan tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY⁽²⁾ 1 artiklan G kohdassa.
- (14) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita.
- (15) Tämä asetus on vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen IV osastoon artikla seuraavasti:

"102 a artikla

1. Edellä 92 artiklan 1 kohdan, 100 artiklan 1 kohdan, 101 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 102 artiklan 1, 4 ja 5 kohdan määräysten estämättä on jäsenvaltioiden niillä yksiköillä, jotka vastaavat ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjoista 29 päivänä huhtikuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/37/EY^(*) tarkoitettujen ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä, oikeus päästä seuraaviin Schengenin tietojärjestelmään tallennettuihin tietoihin, ainoastaan sen tarkistamiseksi, ovatko rekisteröitäväksi esitetyt ajoneuvot varastettuja, kavallettuja tai muutoin kadonneita:

- tiedot varastetuista, kavalletuista tai muutoin kadonneista moottoriajoneuvoista, joiden sylinteritilavuus on yli 50 cm³;
- tiedot varastetuista, kavalletuista tai muutoin kadonneista perävaunuista ja asuntovaunuista, joiden omapaino on yli 750 kg;
- tiedot varastetuista, kavalletuista tai muutoin kadonneista tai mitätöidyistä ajoneuvojen rekisteröintitodistuksista ja rekisterikilvistä.

Kyseisten yksiköiden pääsystä näihin tietoihin säädetään kunkin jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jollei 2 kohdasta muuta johdu.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

2. Niillä 1 kohdassa tarkoitetuilla yksiköillä, jotka ovat valtion viranomaisia, on oikeus tehdä suoraan hakuja 1 kohdassa tarkoitettuihin Schengenin tietojärjestelmään tallennettuihin tietoihin.

Niillä 1 kohdassa tarkoitetuilla yksiköillä, jotka eivät ole valtion viranomaisia, on oikeus tehdä hakuja 1 kohdassa tarkoitettuihin Schengenin tietojärjestelmään tallennettuihin tietoihin ainoastaan 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viranomaisen välityksellä. Tällä viranomaisella on oikeus tehdä hakuja suoraan näihin tietoihin ja luovuttaa tiedot edelleen kyseisille yksiköille. Asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että kyseiset yksiköt ja niiden työntekijät veloitetaan noudattamaan viranomaisen niille luovuttamien tietojen luvallista käyttöä koskevia rajoituksia.

3. Edellä 100 artiklan 2 kohdan määräyksiä ei sovelleta hakuun, joka tehdään tämän artiklan mukaisesti. Siitä, millä tavoin 1 kohdassa tarkoitettut yksiköt voivat ilmoittaa poliisitali oikeusviranomaisille tietoja, jotka koskevat Schengenin tietojärjestelmään tehdyn haun perusteella ilmi tulleita rikosepäilyjä, säädetään kansallisessa lainsäädännössä.

(*) EYVL L 138, 1.6.1999, s. 57, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/127/EY (EUVL L 10, 16.1.2004, s. 29)."

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

2 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Sen soveltaminen alkaa ... (*)

3. Niihin jäsenvaltioihin, joihin ei vielä sovelleta Schengenin säännösten SIS:ää koskevia määräyksiä, tätä asetusta aletaan soveltaa kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona kyseiset määräykset tulevat niiden osalta voimaan sovellettavien menettelyjen mukaisesti tätä varten tehdyn neuvoston päätöksen ... mukaisesti.

4. Tämän asetuksen sisältö tulee Norjan osalta sitovaksi 270 päivän kuluttua siitä päivästä, kun asetus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5. Sen estämättä, mitä ilmoitusvaatimuksista määrätään Norjan ja Islannin kanssa näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾ 8 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, Norja ilmoittaa neuvostolle ja komissiolle ennen 4 kohdassa tarkoitettua ajankohtaa, että valtiosäännön mukaiset edellytykset tämän asetuksen sitovuudelle on täytetty.

(*) Kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen julkaisemisesta.

⁽¹⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

NEUVOSTON PERUSTELUT

JOHDANTO

1. Komissio toimitti 3 päivänä syyskuuta 2003 neuvostolle ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen määräysten muuttamisesta siltä osin, mikä koskee ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä vastaavien jäsenvaltioiden yksiköiden pääsyä Schengenin tietojärjestelmään.
2. Coreper vahvisti 9 päivänä marraskuuta 2004 poliittisen yhteisymmärryksensä tästä asetusehdotuksesta. Neuvosto vahvistaa yhteisen kantansa 22 päivänä joulukuuta 2004 sen jälkeen, kun lingvistijuristit ovat viimeistelleet tekstin.

TARKISTUKSET

3. Euroopan parlamentti antoi 1 päivänä huhtikuuta 2004 lausuntonsa ⁽¹⁾, jossa se ehdotti 10 tarkistusta ⁽²⁾.
4. Kaikki parlamentin ehdottamat tarkistukset, jotka komissio voi hyväksyä (tarkistukset 1, 2, 3, 5, 6 ja 7), on sisällytetty tekstiin. Tarkistus 8, josta ilmoitettiin, ettei komissio voi hyväksyä sitä ⁽³⁾, mutta josta komission yksiköt ovat kuitenkin todenneet, että se voidaan hyväksyä, on myös sisällytetty yhteiseen kantaan.
5. Muita tarkistuksia (tarkistukset 4, 10 ja 11), joita komissio ei hyväksynyt, ei sisällytetty yhteiseen kantaan, koska katsottiin, että nykyisessä asetusehdotuksessa ei ole oikeaa eikä riittävää oikeusperustaa näille säännöksille.
6. Tarkistuksen 4 osalta neuvosto on kuitenkin tietoinen siitä, että asetusehdotuksessa sen nykyisessä muodossa oletetaan, että vastaavien säännösten soveltaminen, jotka sisältyvät ehdotukseen neuvoston päätökseksi Schengenin tietojärjestelmän eräiden uusien toimintojen käyttöönottamisesta, myös terrorismin torjunnassa, voidaan aloittaa ennen asetuksen voimaantuloa. Koska ehdotuksesta neuvoston päätökseksi on päästy yhteisymmärrykseen, ja sen soveltamisen esteenä on vain yksi parlamentti-varauma, neuvosto haluaa säilyttää nykyisen tekstin. Kysymystä tarkastellaan uudelleen toisessa käsittelyssä päätösehdotuksen eteneminen huomioon ottaen.

⁽¹⁾ EUVL C 103 E, 29.4.2004, s. 794.

⁽²⁾ Parlamentin ensimmäisen käsittelyn tulokset on esitetty asiakirjassa 7956/04 CODEC 485 SIRIS 49 COMIX 231.

⁽³⁾ Ks. asiak. 7956/04 CODEC 485 SIRIS 49 COMIX 231.

Neuvoston 24 päivänä tammikuuta 2005 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 16/2005

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/.../EY antamiseksi ... moottoriajoneuvojen turvavöiden kiinnityspisteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/115/ETY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2005/C 111 E/03)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tutkimusten mukaan turvavöiden ja turvajärjestelmien käyttö voi vähentää huomattavasti kuolemantapausten ja loukkaantumisten määrää tieliikenneonnettomuuksissa, jopa auton kierähtäessä ympäri. Turvavöiden ja turvajärjestelmien asentaminen kaikkien luokkien ajoneuvoihin saa aikaan tieliikenneturvallisuuden parantumista ja siten säästää ihmishenkiä.
- (2) Turvavöiden asentaminen kaikkiin ajoneuvoihin tuottaa yhteiskunnalle huomattavaa hyötyä.
- (3) Euroopan parlamentti painotti yhteisistä toimista tieliikenneonnettomuuksien vähentämiseksi 18 päivänä helmikuuta 1986 antamassaan päätöslauselmassa ⁽³⁾, joka on osa yhteisön tieturvallisuusohjelmaa, tarvetta säätää turvavöiden käyttöpakko kaikkia matkustajia, lapset mukaan luettuina, koskevaksi, lukuun ottamatta julkisia liikennevälineitä. Sen vuoksi turvavöiden ja/tai turvajärjestelmien pakollisessa asentamisessa on tehtävä ero julkisen liikenteen linja-autojen ja muiden ajoneuvojen välillä.
- (4) Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY ⁽⁴⁾ mukaisesti yhteisön tyyppihyväksyntäjärjestelmää on sovellettu ainoastaan kaikkiin M₁-luokan uusiin ajoneuvoihin 1 päivästä tammikuuta 1998. Näin ollen ainoastaan nämä ajoneuvot on varustettava sellaisin turvavöiden ja/tai

turvajärjestelmien kiinnityspistein, jotka ovat direktiivin 76/115/ETY ⁽⁵⁾ säännösten mukaisia.

- (5) Siihen asti, kun yhteisön tyyppihyväksyntäjärjestelmä ulotetaan koskemaan kaikkia ajoneuvoluokkia, muihin kuin M₁-luokkaan kuuluviin ajoneuvoihin olisi tieturvallisuuden vuoksi asennettava turvavöiden ja/tai turvajärjestelmien kiinnityspisteet.
- (6) Direktiiviin 76/115/ETY sisältyvät jo kaikki tekniset ja hallinnolliset säännökset, joiden perusteella muihin kuin M₁-luokkaan kuuluvat ajoneuvot voidaan tyyppihyväksyä. Jäsenvaltioiden ei sen vuoksi tarvitse antaa muita säännöksiä.
- (7) Useat jäsenvaltiot ovat jo moottoriajoneuvojen turvavöiden kiinnityspisteitä koskevan neuvoston direktiivin 76/115/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 17 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission direktiivin 96/38/EY voimaantulon jälkeen saattaneet sen sisältämät säännökset pakollisiksi tiettyjen muiden ajoneuvoluokkien kuin M₁-luokan osalta. Valmistajat ja heidän alihankkijansa ovat näin ollen jo kehittäneet tarvittavan tekniikan.
- (8) Direktiivi 76/115/ETY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (9) Koska tämän direktiivin tavoitetta eli tieliikenneturvallisuuden parantamista saattamalla turvavöiden asentaminen tietyissä ajoneuvoluokissa pakolliseksi ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden tasolla, vaan tavoitteeseen päästään toimen laajuuden vuoksi paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen nojalla. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tällä direktiivillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

⁽¹⁾ EUVL C 80, 30.3.2004, s. 8.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. joulukuuta 2003, (EUVL C 91 E, 15.4.2004, s. 496), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 24 päivänä tammikuuta 2004, ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 68, 24.3.1986, s. 35.

⁽⁴⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/78/EY (EUVL L 153, 30.4.2004, s. 101).

⁽⁵⁾ EYVL L 24, 30.1.1976, s. 6, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 96/38/EY (EYVL L 187, 26.7.1996, s. 95).

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

2 artikla

1 artikla

Direktiivin 76/115/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 76/115/ETY seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

"M₂- ja M₃-luokan ajoneuvot jaetaan alaluokkiin matkustajien kuljetuksessa käytettäviä, kuljettajan istuimen lisäksi enemmän kuin kahdeksan istuinta käsittäviä ajoneuvoja koskevista erityissäännöksistä sekä direktiivien 70/156/ETY ja 97/27/EY muuttamisesta 20 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/85/EY liitteessä I olevan 2 jakson määritelmien mukaisesti (*).

(*) EYVL L 42, 13.2.2002, s. 1."

2) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) Poistetaan 1.9 kohta.

b) Korvataan 4.3.1 kohta seuraavasti:

"4.3.1 M₁-, M₂- (alaluokka III tai B) ja M₃-luokan ajoneuvoihin (alaluokka III tai B) sekä N-luokan ajoneuvoihin on asennettava tämän direktiivin vaatimusten mukaiset turvavöiden kiinnityspisteet."

c) Korvataan 4.3.8 kohta seuraavasti:

"4.3.8 Vain paikallaan olevassa ajoneuvossa käytettäväksi tarkoitettuihin istuimiin ja 4.3.1–4.3.5 kohdan piiriin kuulumattomien ajoneuvojen istuimiin ei vaadita turvavyön kiinnityspisteitä. Jos ajoneuvo on varustettu kiinnityspisteillä tällaisten istuinten osalta, kyseisten kiinnityspisteiden on oltava tämän direktiivin säännösten mukaiset.

Kiinnityspisteiden, jotka on tarkoitettu käytettäväksi ainoastaan vammaisten turvavöiden tai muiden moottoriajoneuvojen turvavöitä ja turvajärjestelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 28 päivänä kesäkuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/541/ETY (*) 2 a artiklassa tarkoitettujen turvajärjestelmien yhteydessä, ei kuitenkaan tarvitse olla tämän direktiivin säännösten mukaisia, jos ne on suunniteltu ja valmistettu kansallisten oikeudellisten vaatimusten mukaisesti mahdollisimman korkean turvallisuustason varmistamiseksi käytännössä.

(*) EYVL L 220, 29.8.1977, s. 95, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymissopimuksella."

Vammaisia koskevat toimenpiteet

Komissio tarkastelee viimeistään ... (*) erityisiä menettelyjä ainoastaan vammaisten turvavöiden tai muiden direktiivin 77/541/ETY 2 a artiklassa tarkoitettujen turvajärjestelmien yhteydessä käytettäviksi tarkoitettuja kiinnityspisteitä koskevien vaatimusten yhdenmukaistamiseksi olemassa olevien kansainvälisten standardien ja kansallisten oikeudellisten vaatimusten pohjalta tätä direktiiviä vastaavan turvallisuustason varmistamiseksi. Komissio esittää tarvittaessa ehdotuksia toimenpiteiksi. Muutokset tähän direktiiviin hyväksytään direktiivin 70/156/ETY 13 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Täytäntöönpano

1. Jos turvavöiden kiinnityspisteet ovat direktiivin 76/115/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimusten mukaisia, jäsenvaltiot eivät saa niiden osalta ... (**)

a) evätä ajoneuvotyypiltä EY-tyyppihyväksyntää tai kansallista tyyppihyväksyntää;

b) kieltää uusien ajoneuvojen rekisteröintiä, myyntiä tai käyttöönottoa.

2. Jos turvavöiden kiinnityspisteet eivät ole direktiivin 76/115/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimusten mukaisia, jäsenvaltioiden on uuden ajoneuvotyypin osalta ... (***) alkaen

a) oltava enää myöntämättä EY-tyyppihyväksyntää;

b) evättävä kansallinen tyyppihyväksyntä.

3. Jos turvavöiden kiinnityspisteet eivät ole direktiivin 76/115/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimusten mukaisia, jäsenvaltioiden on ... (****) alkaen

a) katsottava, että uusien ajoneuvojen vaatimustenmukaisuustodistukset eivät enää ole direktiivin 70/156/ETY 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä voimassa;

b) kiellettävä uusien ajoneuvojen rekisteröinti, myynti ja käyttöönotto, lukuun ottamatta direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tapauksia.

(*) 24 kuukautta 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päivästä.

(**) 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu päivä.

(***) 6 kuukautta 1 kohdassa tarkoitettua päivästä.

(****) 18 kuukautta 1 kohdassa tarkoitettua päivästä.

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... (*). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.
2. Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä ... (**)
alkaen.
3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) 6 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

(**) 6 kuukautta ja yksi päivä tämän direktiivin voimaantulosta.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komission 20 päivänä kesäkuuta 2003 esittämän direktiiviehdotuksen ⁽¹⁾ oikeudellisena perustana on EY:n perustamissopimuksen 95 artikla.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa ⁽²⁾ 10 päivänä joulukuuta 2003.

Euroopan parlamentti sai ensimmäisen käsittelynsä päätökseen ja antoi lausuntonsa 17 päivänä joulukuuta 2003 ⁽³⁾.

Neuvosto hyväksyi 24 päivänä tammikuuta 2005 yhteisen kantansa sellaisena kuin se on asiakirjassa 11933/04.

II TAVOITE

Direktiiviehdotuksen tarkoituksena on muuttaa moottoriajoneuvojen turvavöiden kiinnityspisteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1975 annettua neuvoston direktiiviä 76/115/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 96/38/EY siten, että siinä säädetään turvavöiden asentamisesta muihin moottoriajoneuvoihin kuin henkilöautoihin.

Turvavöiden asentamisesta ajoneuvoihin on annettu myös seuraavat kaksi direktiiviä:

- Neuvoston direktiivi 74/408/ETY, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1974, moottoriajoneuvojen istuimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 96/37/EY;
- Neuvoston direktiivi 77/541/ETY, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1977, moottoriajoneuvojen turvavöitä ja turvajärjestelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/3/EY.

Turvavöiden asentamispakon ulottamiseksi kaikkiin ajoneuvoihin komissio on ehdottanut, että edellä luetellut kolme direktiiviä muutetaan samanaikaisesti teknisistä syistä.

Koska ehdotetun toimen perimmäisenä tavoitteena on parantaa tieliikenneturvallisuutta, direktiivit olisi annettava ja pantava täytäntöön samanaikaisesti.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleistä

Yksimielisesti hyväksytyssä yhteisessä kannassa neuvosto

- muuttaa 1 artiklaa, jotta jäsenvaltiot voisivat vapauttaa vammaisille tarkoitettujen turvavöiden ja turvajärjestelmien kiinnityspisteet direktiivin säännösten soveltamisesta,
- lisää uuden artiklan, jossa komissiota kehoitetaan tarkastelemaan erityisiä menettelyjä vammaisia koskevien vaatimusten yhdenmukaistamiseksi,
- lykkää eräitä voimaantulopäiviä 3 artiklassa,
- hylkää neljä Euroopan parlamentin tarkistusta, joilla pyritään 1 artiklassa kaksipisteveyden kiinnityspisteiden asentamiseen turistibussien sivulle suunnattuihin istuimiin, sillä neuvosto on yhtä mieltä komission kanssa sivulle suunnattujen istuinten vaarallisuudesta kaikenlaisissa ajoneuvoissa.

⁽¹⁾ Asiak. 10887/03 ENT 114 CODEC 908.

⁽²⁾ EUVL C 80, 30.3.2004, s. 8.

⁽³⁾ EUVL C 91 E, 15.4.2004, s. 496.

2. Yhteisessä kannassa olevat muutokset komission ehdotukseen verrattuna

1 artikla, 2 kohta

Komission tekstiä on täydennetty vammaisille tarkoitettujen turvavöiden ja turvajärjestelmien kiinnityspisteitä koskevilla erityisillä säännöksillä, joiden ansiosta kyseisten kiinnityspisteiden ei tarvitse olla direktiivin teknisten säännösten mukaisia.

2 artikla

On lisätty uusi artikla, jossa komissiota kehoitetaan tarvittaessa esittämään ehdotuksia toimenpiteiksi vammaisille tarkoitettujen turvavöiden ja turvajärjestelmien kiinnityspisteisiin sovellettavan kansallisen lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi.

3 artikla (ent. 2 artikla)

Kaikkia direktiivin täytäntöönpanoa koskevia päivämääriä on lykätty ja ne on korvattu tämän uuden direktiivin antamispäivästä riippuvaisilla liikkuvilla päivämäärillä.

IV JOHTOPÄÄTÖS

Neuvosto hyväksyi yksimielisesti yhteisen kannan, joka on pääosin komission ehdotuksen mukainen. Tärkeimmät komission ehdotukseen tehdyt muutokset koskevat vammaisille tarkoitettujen turvavöiden ja turvajärjestelmien kiinnityspisteille sallittua vapautusta sekä tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen voimaantuloa koskevia päivämääriä, joita on mukautettu.

Neuvoston 24 päivänä tammikuuta 2005 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 17/2005

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/.../EY antamiseksi ... moottoriajoneuvojen turvavöitä ja turvajärjestelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 77/541/ETY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2005/C 111 E/04)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tutkimusten mukaan turvavöiden ja turvajärjestelmien käyttö voi vähentää huomattavasti kuolemantapausten ja loukkaantumisten määrää tieliikenneonnettomuuksissa, jopa auton kierähtäessä ympäri. Turvavöiden ja turvajärjestelmien asentaminen kaikkien luokkien ajoneuvoihin saa aikaan tieliikenneturvallisuuden parantumista ja siten säästää ihmishenkiä.
- (2) Turvavöiden asentaminen kaikkiin ajoneuvoihin tuottaa yhteiskunnalle huomattavaa hyötyä.
- (3) Euroopan parlamentti painotti yhteisistä toimista tieliikenneonnettomuuksien vähentämiseksi 18 päivänä helmikuuta 1986 antamassaan päätöslauselmassa, joka on osa yhteisön tieturvallisuusohjelmaa ⁽³⁾, tarvetta säätää turvavöiden käyttöpakko kaikkia matkustajia, lapset mukaan luettuina, koskevaksi, lukuun ottamatta julkisia liikennevälineitä. Sen vuoksi turvavöiden ja/tai turvajärjestelmien pakollisessa asentamisessa on tehtävä ero julkisen liikenteen linja-autojen ja muiden ajoneuvojen välillä.
- (4) Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY ⁽⁴⁾ mukaisesti yhteisön tyyppihyväksyntäjärjestelmää on sovellettu ainoastaan kaikkiin M₁-luokan uusiin ajoneuvoihin 1 päivästä

tammikuuta 1998. Näin ollen ainoastaan nämä ajoneuvot on varustettava sellaisin turvavöin ja/tai turvajärjestelmin, jotka ovat direktiivin 77/541/ETY ⁽⁵⁾ säännösten mukaisia.

- (5) Siihen asti, kun yhteisön tyyppihyväksyntäjärjestelmä ulotetaan koskemaan kaikkia ajoneuvoluokkia, muihin kuin M₁-luokkaan kuuluviin ajoneuvoihin olisi tieturvallisuuden vuoksi asennettava turvavöyt ja/tai turvajärjestelmät.
- (6) Direktiiviin 77/541/ETY sisältyvät jo kaikki tekniset ja hallinnolliset säännökset, joiden perusteella muihin kuin M₁-luokkaan kuuluvat ajoneuvot voidaan tyyppihyväksyä. Jäsenvaltioiden ei sen vuoksi tarvitse antaa muita säännöksiä.
- (7) Useat jäsenvaltiot ovat jo moottoriajoneuvojen turvavöitä ja turvajärjestelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 77/541/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 17 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission direktiivin 96/36/EY ⁽⁶⁾ voimaantulon jälkeen saattaneet sen säännökset pakollisiksi tiettyjen muiden ajoneuvoluokkien kuin M₁-luokan osalta. Valmistajat ja heidän alihankkijansa ovat näin ollen jo kehittäneet tarvittavan tekniikan.
- (8) Matkustajien kuljetuksessa käytettäviä, kuljettajan istuimen lisäksi enemmän kuin kahdeksan istuinta sisältäviä ajoneuvoja koskevasta erityissäännöksistä 20 päivänä marraskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/85/EY ⁽⁷⁾ säädetään liikuntaesteisten henkilöiden kuten vammaisten pääsyn helpottamisesta matkustajien kuljettamiseen käytettäviin yli kahdeksan istuinta sisältäviin ajoneuvoihin. On tarpeen antaa jäsenvaltioiden sallia sellaisten turvavöiden ja/tai turvajärjestelmien asentaminen, jotka eivät täytä direktiivin 77/541/ETY teknisiä vaatimuksia, mutta jotka on suunniteltu nimenomaisesti edellä tarkoitettujen henkilöiden turvallisuuden takaamiseksi kyseisissä ajoneuvoissa.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 30.3.2004, s. 10.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. joulukuuta 2003 (EUVL C 91 E, 15.4.2004, s. 491), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 24 päivänä tammikuuta 2004, ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 68, 24.3.1986, s. 35.

⁽⁴⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s.1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/78/EY (EUVL L 153, 30.4.2004, s. 103).

⁽⁵⁾ EYVL L 220, 29.8.1977, s. 95, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽⁶⁾ EYVL L 178, 17.7.1996, s. 15.

⁽⁷⁾ EYVL L 42, 13.2.2002, s. 1.

- (9) Direktiivi 77/541/ETY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (10) Koska tämän direktiivin tavoitetta eli tieliikenneturvallisuuden parantamista saattamalla turvavöiden asentaminen tietyissä ajoneuvoluokissa pakolliseksi ei voida riittäväällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden tasolla, vaan tavoitteeseen päästään toimen laajuuden vuoksi paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen nojalla. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tällä direktiivillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

3) Muutetaan liite I seuraavasti:

- a) Poistetaan 3.1 kohtaan liittyvä alaviite.
- b) Korvataan 3.1.1 kohta seuraavasti:

”3.1.1 Lukuun ottamatta vain paikallaan olevassa ajoneuvossa käytettäväksi tarkoitettuja istuimia, M₁-, M₂- (alaluokka III tai B) ja M₃-luokan (alaluokka III tai B) sekä N-luokan ajoneuvojen istuimiin on asennettava tämän direktiivin vaatimusten mukaiset turvavyöt ja/tai turvajärjestelmät.

Alaluokkaan I, II tai A kuuluviin M₂- tai M₃-luokan ajoneuvoihin voidaan asentaa turvavyöt ja/tai turvajärjestelmät, jos ne ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaiset.”

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

2 artikla

1 artikla

Direktiivin 77/541/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 77/541/ETY seuraavasti:

- 1) Lisätään 2 a artikla seuraavasti:

”2 a artikla

1. Jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti sallia muiden kuin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien turvavöiden ja/tai turvajärjestelmien asentamisen, jos ne on tarkoitettu vammaisten käyttöön.

2. Jäsenvaltiot voivat lisäksi olla soveltamatta tämän direktiivin säännöksiä matkustajien kuljetuksessa käytettäviä, kuljettajan istuimen lisäksi enemmän kuin kahdeksan istuinta käsittäviä ajoneuvoja koskevista erityissäännöksistä 20 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/85/EY (*) liitteen VII mukaisiksi suunniteltuihin turvajärjestelmiin.

3. Tämän direktiivin liitteessä I olevan 3.2.1 kohdan vaatimuksia ei sovelleta 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan kuuluviin turvavöihin ja turvajärjestelmiin.

(*) EYVL L 42, 13.2.2002, s. 1.”

- 2) Lisätään 9 artiklaan kohta seuraavasti:

”M₂- ja M₃-luokan ajoneuvot jaetaan alaluokkiin direktiivin 2000/85/EY liitteessä I olevan 2 jakson määritelmien mukaisesti.”

Vammaisia koskevat toimenpiteet

Komissio tarkastelee viimeistään ... (*) erityisiä menettelyjä vammaisille tarkoitettuja turvavöitä koskevien vaatimusten yhdenmukaistamiseksi olemassa olevien kansainvälisten standardien ja kansallisten oikeudellisten vaatimusten pohjalta tätä direktiiviä vastaavan turvallisuustason varmistamiseksi. Komissio esittää tarvittaessa ehdotuksia toimenpiteiksi. Muutokset tähän direktiiviin hyväksytään direktiivin 70/156/ETY 13 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Täytäntöönpano

1. Jos turvavyöt ja/tai turvajärjestelmät on asennettu direktiivin 77/541/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimusten mukaisesti, jäsenvaltiot eivät saa niiden osalta ... (**) alkaen:

- a) evätä ajoneuvotyypiltä EY-tyyppihyväksyntää tai kansallista tyyppihyväksyntää;
- b) kieltää uusien ajoneuvojen rekisteröintiä, myyntiä tai käyttöönottoa.

2. Jos turvavöitä ja/tai turvajärjestelmiä ei ole asennettu direktiivin 77/541/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimusten mukaisesti, jäsenvaltioiden on uusien ajoneuvotyyppien osalta ... (***) alkaen:

- a) oltava enää myöntämättä EY-tyyppihyväksyntää;
- b) evättävä kansallinen tyyppihyväksyntä.

(*) 24 kuukautta 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta päivästä.

(**) 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu päivä.

(***) 6 kuukautta 1 kohdassa tarkoitettuna päivästä.

3. Jos turvavöitä ja/tai turvajärjestelmiä ei ole asennettu direktiivin 77/541/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimusten mukaisesti, jäsenvaltioiden on ... (*) alkaen:

- a) katsottava, että uusien ajoneuvojen vaatimustenmukaisuustodistukset eivät enää ole direktiivin 70/156/ETY 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä voimassa;
- b) kiellettävä uusien ajoneuvojen rekisteröinti, myynti ja käyttöönnotto, lukuun ottamatta direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tapauksia.

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... (**). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä ... (***) alkaen.

3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) 18 kuukautta 1 kohdassa tarkoitettuna päivästä.

(**) 6 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

(***) 6 kuukautta ja yksi päivä tämän direktiivin voimaantulosta.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komission 20 päivänä kesäkuuta 2003 esittämä direktiiviehdotus ⁽¹⁾ perustuu EY:n perustamissopimuksen 95 artiklaan.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa ⁽²⁾ 10 päivänä joulukuuta 2003.

Euroopan parlamentti päätti ensimmäisen käsittelynsä ja antoi lausuntonsa 17 päivänä joulukuuta 2003. ⁽³⁾

Neuvosto vahvisti 24 päivänä tammikuuta 2005 yhteisen kantansa sellaisena kuin se on asiakirjassa 11934/04.

II TAVOITE

Direktiiviehdotuksen tarkoituksena on muuttaa moottoriajoneuvojen turvavöitä ja turvajärjestelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 28 päivänä kesäkuuta 1977 annettua direktiiviä 77/541/EY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/3/EY, säätämällä pakolliseksi turvavöiden asentaminen muihin moottoriajoneuvoihin kuin henkilöautoihin.

Myös seuraavissa kahdessa direktiivissä säädetään turvavöiden asentamisesta ajoneuvoihin:

- moottoriajoneuvojen istuimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä heinäkuuta 1974 annettu neuvoston direktiivi 74/408/EY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 96/37/EY,
- moottoriajoneuvojen turvavöiden kiinnityspisteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 76/115/EY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 96/38/EY.

Komissio on teknisistä syistä ehdottanut, että näitä kolmea direktiiviä muutettaisiin samanaikaisesti turvavöiden asentamisen saattamiseksi pakolliseksi kaikkien ajoneuvojen osalta.

Koska ehdotetun toimen lopullinen tavoite on tieturvallisuuden parantaminen, direktiivit olisi annettava ja pantava täytäntöön samanaikaisesti.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleistä

Yksimielisesti hyväksytyllä yhteisellä kannalla neuvosto:

- muutti 1 artiklaa, jotta jäsenvaltiot voivat poiketa direktiivin säännöksen noudattamisesta vammaisille tarkoitettujen turvavöiden ja turvajärjestelmien osalta,
- lisäsi uuden artiklan, jossa komissiota pyydetään tarkastelemaan erityisiä menettelyjä vammaisille tarkoitettuja turvavöitä ja turvajärjestelmiä koskevien vaatimusten yhdenmukaistamiseksi,
- lykkäsi useita 3 artiklassa säädettyjä voimaantulopäiviä,
- hylkäsi EP:n 1 artiklaan tekemän tarkistuksen, jossa ehdotettiin turistibussien sivuttaissuuntaisiin istuimiin asennettavaksi kahden pisteen turvavyö, sillä neuvosto on yhtä mieltä komission kanssa sivuttaissuuntaisten istuimien vaarallisuudesta kaikissa ajoneuvoissa.

⁽¹⁾ Asiak. 10886/03 ENT 113 CODEC 907.

⁽²⁾ EUVL C 80, 30.3.2004, s. 10.

⁽³⁾ EUVL C 91 E, 15.4.2004, s. 491.

2. Komission ehdotukseen sisältyvät yhteisen kannan uutuudet

1 artikla, 1 kohta

Komission teksti on korvattu uudella tekstillä, jossa sallitaan vammaisten käyttöön tarkoitettujen turvavöiden ja turvajärjestelmien osalta poikkeaminen direktiivin teknisistä säännöksistä.

2 artikla

Uudessa artiklassa komissiota pyydetään tarvittaessa esittämään toimenpide-ehdotuksia vammaisten käyttöön tarkoitettuja turvavöitä ja turvajärjestelmiä koskevan kansallisen lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi.

3 artikla (ent. 2 artikla)

Kaikkia direktiivin täytäntöönpanoa koskevia päivämääriä on lykätty, ja ne on korvattu vaihtelevilla päivämäärillä, jotka riippuvat uuden direktiivin antamispäivästä.

IV PÄÄTTEEKSI

Neuvosto on hyväksynyt yksimielisesti yhteisen kannan, joka myötäilee laajalti komission ehdotusta. Ehdotukseen tehdyt tärkeimmät muutokset koskevat poikkeuksia, jotka sallitaan vammaisten käyttöön tarkoitettujen turvavöiden ja turvajärjestelmien osalta, sekä direktiivin säännösten saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ja voimaantulolle asetettuja määräpäiviä, jotka on mukautettu.

Neuvoston 24 päivänä tammikuuta 2005 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 18/2005

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/.../EY antamiseksi ... moottoriajoneuvoista istuinten, niiden kiinnityspisteiden ja pääntukien osalta annetun neuvoston direktiivin 74/408/ETY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2005/C 111 E/05)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tutkimusten mukaan turvavöiden ja turvajärjestelmien käyttö voi vähentää huomattavasti kuolemantapausten ja loukkaantumisten määrää tieliikenneonnettomuuksissa, jopa auton kierähtäessä ympäri. Turvavöiden ja turvajärjestelmien asentaminen kaikkien luokkien ajoneuvoihin saa aikaan tieliikenneturvallisuuden parantumista ja siten säästää ihmishenkiä.
- (2) Turvavöiden asentaminen kaikkiin ajoneuvoihin tuottaa yhteiskunnalle huomattavaa hyötyä.
- (3) Euroopan parlamentti painotti yhteisistä toimista tieliikenneonnettomuuksien vähentämiseksi 18 päivänä helmikuuta 1986 antamassaan päätöslauselmassa ⁽³⁾, joka on osa yhteisön tieturvallisuusohjelmaa, tarvetta säätää turvavyön käyttöpakko kaikkia matkustajia, lapset mukaan luettuina, koskevaksi, lukuun ottamatta julkisia liikennevälineitä. Sen vuoksi turvavöiden ja/tai turvajärjestelmien pakollisessa asentamisessa on tehtävä ero julkisen liikenteen linja-autojen ja muiden ajoneuvojen välillä.
- (4) Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY ⁽⁴⁾ mukaisesti yhteisön tyyppihyväksyntäjärjestelmää on sovellettu ainoastaan kaikkiin M₁-luokan uusiin ajoneuvoihin 1 päivästä tammikuuta 1998. Näin ollen ainoastaan nämä ajoneuvot on varustettava sellaisin istuimin, niiden kiinnityspistein sekä pääntuin, jotka ovat direktiivin 74/408/ETY ⁽⁵⁾ säännösten mukaisia.

(5) Siihen asti, kun yhteisön tyyppihyväksyntäjärjestelmä ulotetaan koskemaan kaikkia ajoneuvoluokkia, muihin kuin M₁-luokkaan kuuluviin ajoneuvoihin olisi tieturvallisuuden vuoksi asennettava turvavyön kiinnityspisteiden asentamiseen soveltuvat istuimet ja istuinten kiinnityspisteet.

(6) Direktiivin 74/408/ETY sisältyvät jo kaikki tekniset ja hallinnolliset säännökset, joiden perusteella muihin kuin M₁-luokkaan kuuluvat ajoneuvot voidaan tyyppihyväksyä. Jäsenvaltioiden ei sen vuoksi tarvitse antaa muita säännöksiä.

(7) Useat jäsenvaltiot ovat jo neuvoston direktiivin 74/408/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 17 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission direktiivin 96/37/EY ⁽⁶⁾ voimaantulon jälkeen saattaneet sen sisältämät säännökset pakollisiksi tiettyjen muiden ajoneuvoluokkien kuin M₁-luokan osalta. Valmistajat ja heidän alihankkijansa ovat näin ollen jo kehittäneet tarvittavan tekniikan.

(8) Tutkimusten mukaan sellaisia sivuttaissuuntaisia istuimia, joihin asennettavat turvavyöt takaisivat matkustajille saman turvan kuin eteenpäinsuunnatut istuimet, ei ole mahdollista tuottaa. Sivuttaissuuntaiset istuimet on sen vuoksi turvallisuussyistä kiellettävä tietyissä ajoneuvoluokissa.

(9) Direktiivi 74/408/ETY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

(10) Koska tämän direktiivin tavoitetta eli tieliikenneturvallisuuden parantamista saattamalla turvavöiden asentaminen tietyissä ajoneuvoluokissa pakolliseksi ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden tasolla, vaan tavoitteeseen päästään toimen laajuuden vuoksi paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen nojalla. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tällä direktiivillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

⁽¹⁾ EUVL C 80, 30.3.2004, s. 6.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. joulukuuta 2003, (EUVL C 91 E, 15.4.2004, s. 487), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 24 päivänä tammikuuta 2004, ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 68, 24.3.1986, s. 35.

⁽⁴⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/78/EY (EUVL L 153, 30.4.2004, s. 103).

⁽⁵⁾ EYVL L 221, 12.8.1974, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽⁶⁾ EYVL L 186, 25.7.1996, s. 28.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 74/408/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 74/408/ETY seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"M₂- ja M₃-luokan ajoneuvot jaetaan alaluokkiin matkustajien kuljetuksessa käytettäviä, kuljettajan istuimen lisäksi enemmän kuin kahdeksan istuinta käsittäviä ajoneuvoja koskevista erityissäännöksistä sekä direktiivien 70/156/ETY ja 97/27/EY muuttamisesta 20 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/85/EY liitteessä I olevan 2 jakson määritelmien mukaisesti. (*)

(*) EYVL L 42, 13.2.2002, s. 1."

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Tätä direktiiviä ei sovelleta taaksepäin suunnattuihin istuimiin."

2) Lisätään artikla seuraavasti:

"3 a artikla

1. Sivuttaissuuntaisten istuimien asentaminen M₁-, N₁-, M₂- (alaluokka III tai B) ja M₃-luokan (alaluokka III tai B) ajoneuvoihin kielletään.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta ambulansseihin eikä direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuihin ajoneuvoihin."

3) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) Korvataan 1.1 kohta seuraavasti:

"1.1 Tämän liitteen vaatimuksia ei sovelleta taaksepäin suunnattuihin istuimiin eikä mihinkään tällaisiin istuimiin asennettuun pääntukeen."

b) Korvataan 2.3 kohta seuraavasti:

"2.3 'istuimella' yhden täysikasvuisen henkilön istuttavaa ajoneuvon rakenteeseen sisäänrakennettua tai irrallista rakennetta verhoiluineen. Ilmaisuu käsittää sekä erillisen istuimen että yhdelle henkilölle tarkoitetun yhdistelmäistuimen osan.

Sen mukaan, mikä on istuimen suunta, istuin määritellään seuraavasti:

2.3.1 'eteenpäin suunnatulla istuimella' istuinta, jota voidaan käyttää ajoneuvon ollessa liikkeessä ja joka on suunnattu ajoneuvon etuosaa kohti siten,

että istuimen pystysuora symmetriataso muodostaa alle +10°:n tai -10°:n kulman ajoneuvon pystysuoran symmetriatason kanssa;

2.3.2 'taaksepäin suunnatulla istuimella' istuinta, jota voidaan käyttää ajoneuvon ollessa liikkeessä ja joka on suunnattu ajoneuvon takaosaa kohti siten, että istuimen pystysuora symmetriataso muodostaa alle +10°:n tai -10°:n kulman ajoneuvon pystysuoran symmetriatason kanssa;

2.3.3 'sivuttaissuuntaisella istuimella' istuinta, joka suhteessa sen suuntaukseen ajoneuvon pystysuoraan symmetriatasoon nähden ei täytä 2.3.1 kohdassa eikä 2.3.2 kohdassa esitettyä määritelmää."

c) Poistetaan 2.9 kohta.

4) Korvataan liitteessä III oleva 2.5 kohta seuraavasti:

"2.5 'istuimella' ajoneuvossa käytettäväksi tarkoitettua ja yhden tai usean täysikasvuisen henkilön istuttavaa rakennetta, joka voidaan kiinnittää ajoneuvon rakenteeseen, verhoiluineen ja kiinnityslaitteineen.

Sen mukaan, mikä on istuimen suunta, istuin määritellään seuraavasti:

2.5.1 'eteenpäin suunnatulla istuimella' istuinta, jota voidaan käyttää ajoneuvon ollessa liikkeessä ja joka on suunnattu ajoneuvon etuosaa kohti siten, että istuimen pystysuora symmetriataso muodostaa alle +10°:n tai -10°:n kulman ajoneuvon pystysuoran symmetriatason kanssa;

2.5.2 'taaksepäin suunnatulla istuimella' istuinta, jota voidaan käyttää ajoneuvon ollessa liikkeessä ja joka on suunnattu ajoneuvon takaosaa kohti siten, että istuimen pystysuora symmetriataso muodostaa alle +10°:n tai -10°:n kulman ajoneuvon pystysuoran symmetriatason kanssa;

2.5.3 'sivuttaissuuntaisella istuimella' istuinta, joka suhteessa sen suuntaukseen ajoneuvon pystysuoraan symmetriatasoon nähden ei täytä 2.5.1 kohdassa eikä 2.5.2 kohdassa esitettyä määritelmää."

5) Muutetaan liite IV seuraavasti:

a) Korvataan 1.1 kohta seuraavasti:

"1.1 Tämän liitteen vaatimuksia sovelletaan N₁-, N₂- ja N₃-luokan ajoneuvoihin sekä niihin M₂- ja M₃-luokan ajoneuvoihin, jotka eivät kuulu liitteen III soveltamisalaan. Lisäksi vaatimuksia sovelletaan sivuttaissuuntaisiin istuimiin kaikissa ajoneuvoluokissa, lukuun ottamatta 2.5 kohdan säännöksiä."

b) Korvataan 2.4 kohta seuraavasti:

”2.4 Kaikkien istuimien, jotka voidaan kääntää eteenpäin tai joissa on kokoontaitettava selkänoja, on lukkiuduttava automaattisesti tavanomaiseen asentoon. Tätä vaatimusta ei sovelleta istuimiin, jotka on asennettu M₂- ja M₃-luokan alaluokkien I, II tai A ajoneuvojen pyörätuolitiloihin.”

2 artikla

Täytäntöönpano

1. Jos ajoneuvon istuimet, niiden kiinnityspisteet ja pääntuet ovat direktiivin 74/408/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimusten mukaisia, jäsenvaltiot eivät saa niiden osalta ... (*) alkaen

a) evätä ajoneuvotyypiltä EY-tyyppihyväksyntää tai kansallista tyyppihyväksyntää;

b) kieltää uusien ajoneuvojen rekisteröintiä, myyntiä tai käyttöönottoa.

2. Jos ajoneuvon istuimet, niiden kiinnityspisteet ja pääntuet eivät ole direktiivin 74/408/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimusten mukaisia, jäsenvaltioiden on ... (***) alkaen uuden ajoneuvotyypin osalta

a) oltava enää myöntämättä EY-tyyppihyväksyntää;

b) evättävä kansallinen tyyppihyväksyntä.

3. Jos ajoneuvon istuimet, niiden kiinnityspisteet ja pääntuet eivät ole direktiivin 74/408/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimusten mukaisia, jäsenvaltioiden on ... (***) alkaen

a) katsottava, että uusien ajoneuvojen vaatimustenmukaisuustodistukset eivät enää ole direktiivin 70/156/ETY 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä voimassa;

b) kiellettävä uusien ajoneuvojen rekisteröinti, myynti ja käyttöönotto, lukuun ottamatta direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tapauksia.

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... (****). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä ... (*****) alkaen.

3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

(*) 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu päivä.

(**) 6 kuukautta 1 kohdassa tarkoitettuna päivästä.

(***) 18 kuukautta 1 kohdassa tarkoitettuna päivästä.

(****) 6 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

(*****) 6 kuukautta ja yksi päivä tämän direktiivin voimaantulosta.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komission 20 päivänä kesäkuuta 2003 esittämä direktiiviehdotus ⁽¹⁾ perustuu EY:n perustamissopimuksen 95 artiklaan.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 10 päivänä joulukuuta 2003 ⁽²⁾.

Euroopan parlamentti sai ensimmäisen käsittelynsä päätökseen ja antoi lausuntonsa 17 päivänä joulukuuta 2003 ⁽³⁾.

Neuvosto vahvisti asiakirjassa 11935/04 olevan yhteisen kantansa 24 päivänä tammikuuta 2005.

II TAVOITE

Direktiiviehdotuksen tavoitteena on muuttaa moottoriajoneuvojen istuimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22. heinäkuuta 1974 annettua neuvoston direktiiviä 74/408/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 96/37/EY, siten, että siinä säädetään turvavöiden asentamisesta muihin moottoriajoneuvoihin kuin henkilöautoihin.

Turvavöiden asentamisesta ajoneuvoihin on annettu seuraavat kaksi direktiiviä:

- Neuvoston direktiivi 77/541/ETY, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1977, moottoriajoneuvojen turvavöitä ja turvajärjestelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/3/EY,
- Neuvoston direktiivi 76/115/ETY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1975, moottoriajoneuvojen turvavöiden kiinnityspisteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 96/38/EY.

Turvavöiden asentamispakon ulottamiseksi kaikkiin ajoneuvoihin komissio ehdotti, että kaikki kolme direktiiviä muutetaan samanaikaisesti teknisistä syistä. Koska ehdotetun toimen perimmäisenä tavoitteena on parantaa tieliikenneturvallisuutta, direktiivit olisi sekä annettava että pantava täytäntöön samanaikaisesti.

III YHTEISEN KANNAN ANALYYSI

1. Yleistä

Yksimielisesti hyväksytyssä yhteisessä kannassa neuvosto

- muutti 1 artiklaa, erityisesti sisällyttämällä kokoonaitettavat (kääntö)istuimet direktiivin soveltamisalaan ja lisäämällä määritelmiä erilaisten istuinsuuntien luokitteluun,
- myöhensi useita 2 artiklassa voimaantulolle asetettuja määräaikoja,
- hylkäsi kolme Euroopan parlamentin tarkistusta:
 - Euroopan parlamentin tarkistus 3, jossa ehdotetaan uutta johdanto-osan 8 a kappaletta, joka koskisi komission suorittamaa sivuttaissuuntaisten testien tarkastelua, hylättiin, koska neuvosto ei katso tarvittavan lisätestejä sen toteamiseksi, että sivuttaissuuntaiset istuimet ovat vaarallisia kaikentyyppisissä ajoneuvoissa matkustaville,
 - Euroopan parlamentin tarkistukset 1 ja 2, joissa rajoitetaan 1 artiklassa olevaa kieltoa sivuttaissuuntaisten istuinten asentamisesta tiettyihin ajoneuvotyyppisiin, hylättiin, koska neuvosto jakaa komission huolen sivuttaissuuntaisten istuinten kieltämisestä kaikentyyppisissä ajoneuvoissa matkustajien turvallisuuden vuoksi.

⁽¹⁾ Asiak. 10888/03 ENT 115 CODEC 909.

⁽²⁾ EUVL C 80, 30.3.2004, s. 6.

⁽³⁾ EUVL C 91 E, 15.4.2004, s. 487.

2. Mitä uutta yhteisessä kannassa on verrattuna komission ehdotukseen

1 artikla, 1 kohta

Viittaus direktiivin soveltamatta jättämiseen kokoontaitettavien (kääntö)istuinten osalta on poistettu.

2 kohta

— Jäsenvaltioiden velvoite kieltää sivuttaissuuntaisten istuinten asentaminen on siirretty täytäntöönpanoa koskevaan 2 artiklaan.

— Sivuttaissuuntaisten istuinten kieltämisen soveltamisalaa on selkeytetty,

Kaksi uutta kohtaa (3 ja 4 kohta) on lisätty erilaisten istuinsuuntien määrittelemiseksi: eteenpäin suunnatut istuimet, taaksepäin suunnatut istuimet ja sivuttaissuuntaiset istuimet.

5 kohta (entinen 3 kohta)

Uudessa kohdassa täsmennetään, että kokoontaitettavia istuimia koskevaa vaadittua automaattista lukitusjärjestelmää ei sovelleta sellaisiin kokoontaitettaviin istuimiin, jotka on asennettu M₂- ja M₃-luokan alaluokkien I, II tai A (kaupunki- tai lähiliikenteen linja-autot) ajoneuvojen pyörätuolitiloihin.

2 artikla

Kaikki direktiivin täytäntöönpanoa koskevat määräajat on siirretty myöhemmäksi ja korvattu liikkuvilla päivämäärillä, jotka riippuvat tämän uuden direktiivin antamispäivästä.

IV YHTEENVETO

Neuvosto hyväksyi yksimielisesti yhteisen kannan, joka on laajasti ottaen komission ehdotuksen mukainen. Tärkeimpiä komission ehdotukseen tehtyjä muutoksia olivat toisaalta kokoontaitettavien istuinten sisällyttäminen direktiivin soveltamisalaan ja toisaalta erilaisten istuinsuuntien määritelmät. Lisäksi tämän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiselle ja voimaantulolle asetettuja määräaikoja on muutettu.
